

Šis tekstas yra skirtas tik informacijai ir teisinės galios neturi. Europos Sąjungos institucijos nėra teisiškai atsakingos už jo turinį. Autentiškos atitinkamų teisės aktų, įskaitant jų preambules, versijos skelbiamos Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje ir pateikiamos svetainėje „EUR-Lex“. Oficialūs tekstai tiesiogiai pricinami naudojantis šiame dokumente pateikiamomis nuorodomis

► **B** EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA (ES) 2015/849

2015 m. gegužės 20 d.

dėl finansų sistemos naudojimo pinigų plovimui ar teroristų finansavimui prevencijos, kuria iš dalies keičiamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 648/2012 ir panaikinama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/60/EB bei Komisijos direktyva 2006/70/EB

(Tekstas svarbus EEE)

(OL L 141, 2015 6 5, p. 73)

iš dalies keičiama:

Oficialusis leidinys

	Nr.	puslapis	data
► <u>M1</u> 2018 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2018/843	L 156	43	2018 6 19

**EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA (ES)
2015/849**

2015 m. gegužės 20 d.

dėl finansų sistemos naudojimo pinigų plovimui ar teroristų finansavimui prevencijos, kuria iš dalies keičiamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 648/2012 ir panaikinama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/60/EB bei Komisijos direktyva 2006/70/EB

(Tekstas svarbus EEE)

I SKYRIUS

BENDROSIOS NUOSTATOS

1 SKIRSNIS

Dalykas, taikymo sritis ir apibrėžtys

1 straipsnis

1. Šios direktyvos tikslas – užkirsti kelią Sąjungos finansų sistemos panaudojimui pinigų plovimo ir teroristų finansavimo tikslais.

2. Valstybės narės užtikrina, kad pinigų plovimas ir teroristų finansavimas būtų uždrausti.

3. Šioje direktyvoje toliau išvardinti tyčiniai veiksmai yra laikomi pinigų plovimu:

a) turto konversija arba perdavimas, žinant, kad šis turtas yra gautas iš nusikalstamos veiklos arba dalyvaujant tokioje veikloje, siekiant nuslėpti arba užmaskuoti neteisėtą turto kilmę arba siekiant padėti kokiam nors asmeniui, kuris dalyvauja tokioje veikloje, išvengti teisinių to asmens veiksmų pasekmių;

b) turto tikrojo pobūdžio, šaltinio, vietos, disponavimo, judėjimo, teisių ar nuosavybės teisių į turtą slėpimas arba užmaskavimas, žinant, kad toks turtas yra gautas iš nusikalstamos veiklos arba dalyvaujant tokioje veikloje;

c) turto įsigijimas, turėjimas arba naudojimas, jo gavimo metu žinant, kad šis turtas gautas iš nusikalstamos veiklos arba dalyvaujant tokioje veikloje;

d) dalyvavimas, bendrininkavimas, pasikėsinimas įvykdyti ir pagalba, kurstymas, palankesnių sąlygų sudarymas ir patarimai vykdant bet kurį iš a, b ir c punktuose nurodytų veiksmų.

▼B

4. Veikla yra pripažįstama pinigų plovimu net tada, kai veiksmai, dėl kurių atsirado turtas, skirtas pinigų plovimui, buvo vykdomi kitos valstybės narės teritorijoje arba trečiosios valstybės teritorijoje.

5. Šioje direktyvoje terminas „teroristų finansavimas“ reiškia lėšų teikimą arba rinkimą bet kokiais būdais, tiesiogiai ar netiesiogiai, siekiant jas visas arba iš dalies panaudoti (arba žinant, kad jos bus panaudotos) vykdyti nusikaltimams, apibrėžtiems Tarybos pamatinio sprendimo 2002/475/TVR ⁽¹⁾ 1–4 straipsniuose.

6. Žinojimas, ketinimas arba tikslas – kaip vienas iš būtinų 3 ir 5 dalyse nurodytų veiklos elementų – gali būti numanomas iš objektyvių faktinių aplinkybių.

2 straipsnis

1. Ši direktyva taikoma šiems įpareigotiesiems subjektams:

1. kredito įstaigoms;
2. finansų įstaigoms;
3. šiems fiziniams ar juridiniams asmenims, kai jie vykdo savo profesinę veiklą:

▼M1

- a) auditoriams, išorės apskaitininkams ir mokesčių konsultantams bei visiems kitiems asmenims, kurie vykdydami savo pagrindinę verslo arba profesinę veiklą išsipareigoja tiesiogiai arba per kitus asmenis, su kuriais tas kitas asmuo yra susijęs, teikti materialinę pagalbą, paramą ar patarimus mokesčių klausimais;

▼B

- b) notarams ir kitiems nepriklausomiems teisininkams, kai jie dalyvauja kokiame nors finansų ar nekilnojamojo turto sandoryje, tiek veikdami kliento vardu ir jo naudai, tiek padėdami savo klientui planuoti ar vykdyti sandorius, susijusius su:

- i) nekilnojamojo turto ar verslo subjektų pirkimu ir pardavimu;
- ii) klientų pinigų, vertybinių popierių ar kito turto valdymu;
- iii) banko, taupomųjų ar vertybinių popierių sąskaitų atidarymu ar valdymu;
- iv) įnašų, reikalingų bendrovių sukūrimui, veikimui ar valdymui, organizavimu;

⁽¹⁾ 2002 m. birželio 13 d. Tarybos pamatinis sprendimas 2002/475/TVR dėl kovos su terorizmu (OL L 164, 2002 6 22, p. 3).

▼ B

- v) patikos, bendrovių, fondų ar panašių struktūrų sukūrimu, veikimu ar valdymu;
- c) patikos ar bendrovių paslaugų teikėjams, nenumatytiems a arba b punkte;

▼ M1

- d) nekilnojamojo turto agentams, be kita ko, atliekantiems tarpininkavimo funkcijas išnuomojant nekilnojamąjį turtą, tačiau tik sandoriams, kurių atveju mėnesinis nuomos mokestis siekia 10 000 EUR arba daugiau;

▼ B

- e) kitiems asmenims, prekiaujantiems prekėmis, jeigu mokėjimai atliekami arba gaunami grynaisiais pinigais, o mokėjimo suma yra 10 000 EUR ar daugiau, nepriklausomai nuo to, ar sandoris vykdomas kaip viena operacija ar kaip keletas operacijų, kurios atrodo tarpusavyje susijusios;
- f) lošimo paslaugų teikėjams;

▼ M1

- g) virtualiųjų valiutų ir dekretinių valiutų konvertavimo paslaugų teikėjams;
- h) depozicinės piniginės paslaugų teikėjams;
- i) asmenims, vykdančioms prekybos arba tarpininkavimo veiklą prekybos meno kūriniams srityje (be kita ko, kai tai atlieka meno galerijos ir aukcionų namai), jei sandorio ar grupės susijusių sandorių vertė siekia 10 000 EUR arba daugiau;
- j) asmenims, vykdančioms saugojimo, prekybos arba tarpininkavimo veiklą prekybos meno kūriniams srityje, jei tai atlieka laisvieji uostai (angl. „freeports“) ir sandorio ar grupės susijusių sandorių vertė siekia 10 000 EUR arba daugiau.

▼ B

2. Valstybės narės, atlikusios tinkamą rizikos vertinimą, gali nuspręsti tam tikrų lošimo paslaugų teikėjams, išskyrus kazino, visiškai arba iš dalies netaikyti nacionalinių nuostatų, kuriomis į nacionalinę teisę perkeliama ši direktyva, remdamosi įrodyta maža rizika, kurią kelia tokių paslaugų operacijų pobūdis ir, atitinkamais atvejais, mastas.

Kaip vieną iš veiksnių, į kuriuos valstybės narės atsižvelgia atlikdamos rizikos vertinimą, jos turi įvertinti vykdomų sandorių pažeidžiamumo laipsnį, įskaitant su mokėjimo metodais susijusius aspektus.

Savo atliktame rizikos vertinime valstybės narės nurodo, kaip jos atsižvelgė į ataskaitose, kurias Komisija paskelbė pagal 6 straipsnį, pateiktas atitinkamas išvadas.

Komisijai pranešama apie pagal pirmą pastraipą valstybės narės priimtą sprendimą ir pateikiamas jo pagrindimas, grindžiamas konkrečiu rizikos vertinimu. Komisija apie tą sprendimą praneša kitoms valstybėms narėms.

▼B

3. Valstybės narės gali nuspręsti, kad asmenys, kurie finansine veikla užsiima retai arba labai ribotai, o pinigų plovimo ar teroristų finansavimo rizika yra maža, nepatenka į šios direktyvos taikymo sritį, jei laikomasi visų šių kriterijų:

- a) finansinės veiklos absoliuti vertė yra ribota;
- b) finansinė veikla yra apribota sandoriais;
- c) finansinė veikla nėra tokių asmenų pagrindinė veikla;
- d) finansinė veikla yra tokių asmenų pagalbina ir tiesiogiai susijusi su jų pagrindine veikla;
- e) tokių asmenų pagrindinė veikla nėra 1 dalies 3 punkto a–d arba f papunktyje nurodyta veikla;
- f) finansinė veikla yra teikiama tik tokių asmenų pagrindinės veiklos klientams ir nėra apskritai siūloma visuomenei.

Pirma pastraipa netaikoma asmenims, užsiimantiems piniginių perlaidų, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2007/64/EB ⁽¹⁾ 4 straipsnio 13 punkte, veikla.

4. 3 dalies a punkto tikslais valstybės narės reikalauja, kad bendra finansinės veiklos apyvarta neviršytų ribinės vertės, kuri turi būti pakankamai žema. Ta ribinė vertė turi būti pakankamai žema. Ta ribinė vertė nustatoma nacionaliniu lygiu, atsižvelgiant į finansinės veiklos pobūdį.

5. 3 dalies b punkto tikslais valstybės narės taiko didžiausią leistiną ribinę vertę kiekvienam klientui ir kiekvienam nenuolatiniam sandoriui, nepaisydamos, ar sandoris vykdomas kaip viena operacija, ar kaip keletas operacijų, kurios atrodo susijusios tarpusavyje. Ta didžiausia ribinė vertė nustatoma nacionaliniu lygiu atsižvelgiant į finansinės veiklos pobūdį. Ji turi būti pakankamai žema siekiant užtikrinti, kad nurodyto pobūdžio sandoriai būtų nepraktiškas ir neveiksmingas metodas pinigams plauti arba teroristams finansuoti, ir neturi viršyti 1 000 EUR sumos.

6. 3 dalies c punkto tikslais valstybės narės reikalauja, kad finansinės veiklos apyvarta neviršytų 5 % bendros atitinkamo fizinio ar juridinio asmens vykdomos veiklos apyvartos.

⁽¹⁾ 2007 m. lapkričio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2007/64/EB dėl mokėjimo paslaugų vidaus rinkoje, iš dalies keičianti direktyvas 97/7/EB, 2002/65/EB, 2005/60/EB ir 2006/48/EB ir panaikinanti Direktyvą 97/5/EB (OL L 319, 2007 12 5, p. 1).

▼B

7. Šio straipsnio tikslais atlikdamos pinigų plovimo arba teroristų finansavimo rizikos vertinimą valstybės narės ypatingą dėmesį skiria tai finansinei veiklai, apie kurią manoma, kad dėl jos pobūdžio ypač galima ja naudotis arba piktnaudžiauti siekiant plauti pinigus ar finansuoti teroristus.

8. Valstybių narių pagal 3 dalį priimtuose sprendimuose nurodomos priežastys, kuriomis remiantis jie yra priimami. Pasikeitus aplinkybėms, valstybės narės gali nuspręsti atšaukti tokius sprendimus. Valstybės narės apie tokius sprendimus praneša Komisijai. Komisija apie tuos sprendimus praneša kitoms valstybėms narėms.

9. Valstybės narės pradeda rizika grindžiamą stebėsenos veiklą arba imasi kitų pakankamų priemonių užtikrinti, kad nebūtų piktnaudžiaujama pagal šį straipsnį priimtuose sprendimuose suteiktomis išimtimis.

3 straipsnis

Šioje direktyvoje vartojamų terminų apibrėžtys:

1. kredito įstaiga – kredito įstaiga, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 575/2013 ⁽¹⁾ 4 straipsnio 1 dalies 1 punkte, įskaitant jos filialus, kaip apibrėžta to reglamento 4 straipsnio 1 dalies 17 punkte, esanti Sąjungoje, nepriklausomai nuo to, ar jos pagrindinė buveinė yra Sąjungoje, ar trečiojoje valstybėje;
2. finansų įstaiga:
 - a) įmonė, kuri nėra kredito įstaiga ir kuri verčiasi vienos ar kelių rūšių, išvardytų Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2013/36/ES ⁽²⁾ I priedo 2–12 punktuose ir 14 bei 15 punktuose, veikla, įskaitant valiutos keityklų veiklą;
 - b) draudimo įmonė, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/138/EB ⁽³⁾ 13 straipsnio 1 punkte, jeigu ji vykdo gyvybės draudimo veiklą, kuriai taikoma ta direktyva;

⁽¹⁾ 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 575/2013 dėl prudencinių reikalavimų kredito įstaigoms ir investicinėms įmonėms ir kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 (OL L 176, 2013 6 27, p. 1).

⁽²⁾ 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/36/ES dėl galimybės verstis kredito įstaigų veikla ir dėl riziką ribojančios kredito įstaigų ir investicinių įmonių priežiūros, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2002/87/EB ir panaikinamos direktyvos 2006/48/EB bei 2006/49/EB (OL L 176, 2013 6 27, p. 338).

⁽³⁾ 2009 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/138/EB dėl draudimo ir perdraudimo veiklos pradėjimo ir jos vykdymo (Mokumas II) (OL L 335, 2009 12 17, p. 1).

▼B

- c) investicinė įmonė, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/39/EB ⁽¹⁾ 4 straipsnio 1 dalies 1 punkte;
 - d) kolektyvinio investavimo subjektas, prekiaujantis savo investiciniiais vienetais ar akcijomis;
 - e) draudimo tarpininkas, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2002/92/EB ⁽²⁾ 2 straipsnio 5 punkte, kai jo veiklos objektas yra gyvybės draudimas ir kitos su investicijomis susijusios paslaugos, išskyrus priklausomą draudimo tarpininką, kaip apibrėžta to straipsnio 7 punkte;
 - f) a–e punktuose nurodytų finansų įstaigų Sąjungoje esantys filialai, nepriklausomai nuo to, ar jų pagrindinė buveinė yra valstybėje narėje ar trečiojoje valstybėje;
3. turtas – bet koks fizinis arba ne fizinis, kilnojamas arba nekilnojamas, materialus arba nematerialus turtas ir bet kokios formos, įskaitant elektroninę ar skaitmeninę, teisiniai dokumentai arba priemonės, įrodantys nuosavybės teisę į šį turtą arba su juo susijusias teises;
4. nusikalstama veikla – bet koks nusikalstamas dalyvavimas vykdant šiuos sunkius nusikaltimus:

▼M1

- a) teroristiniai nusikaltimai, su teroristine grupe susijusios nusikalstamos veikos ir su teroristine veikla susijusios nusikalstamos veikos, kaip nustatyta Direktyvos (ES) 2017/541 ⁽³⁾ II ir III antraštinėse dalyse;

▼B

- b) bet kokius nusikaltimus, nurodytus 1988 m. Jungtinių Tautų organizacijos konvencijos dėl kovos su neteisėta narkotinių priemonių ir psichotropinių medžiagų apyvarta 3 straipsnio 1 dalies a punkte;

▼M1

- c) dalyvavimas nusikalstamų organizacijų, kaip apibrėžta Tarybos pamatinio sprendimo 2008/841/TVR ⁽⁴⁾ 1 straipsnio 1 dalyje, veikloje;

⁽¹⁾ 2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/39/EB dėl finansinių priemonių rinkų, iš dalies keičianti Tarybos direktyvas 85/611/EEB, 93/6/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2000/12/EB bei panaikinanti Tarybos direktyvą 93/22/EEB (OL L 145, 2004 4 30, p. 1).

⁽²⁾ 2002 m. gruodžio 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/92/EB dėl draudimo tarpininkavimo (OL L 9, 2003 1 15, p. 3).

⁽³⁾ 2017 m. kovo 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2017/541 dėl kovos su terorizmu, pakeičianti Tarybos pamatinį sprendimą 2002/475/TVR ir iš dalies keičianti Tarybos sprendimą 2005/671/TVR (OL L 88, 2017 3 31, p. 6).

⁽⁴⁾ 2008 m. spalio 24 d. Tarybos pamatinis sprendimas 2008/841/TVR dėl kovos su organizuotu nusikalstamumu (OL L 300, 2008 11 11, p. 42).

▼B

- d) Sąjungos finansiniams interesams kenkiantį sukčiavimą, bent jau sunkų, kaip apibrėžta Konvencijos dėl Europos Bendrijų finansinių interesų apsaugos ⁽¹⁾ 1 straipsnio 1 dalyje ir 2 straipsnio 1 dalyje;
- e) korupciją;
- f) visus nusikaltimus, įskaitant mokestinius nusikaltimus, susijusius su tiesioginiais ir netiesioginiais mokesčiais, kaip apibrėžta valstybių narių nacionalinėje teisėje, už kuriuos numatyta ilgesnė kaip vienu metų maksimali laisvės atėmimo ar įkalinimo bausmė, arba visus nusikaltimus, už kuriuos numatyta ilgesnė kaip šešių mėnesių minimali laisvės atėmimo ar įkalinimo bausmė (valstybėse narėse, kurių teisės sistemose nusikaltimams yra nustatyta minimali riba);
5. savireguliuavimo organas – organas, atstovaujantis tam tikros profesijos atstovams ir atliekantis vaidmenį ją reglamentuojant, vykdamas tam tikras priežiūros arba stebėsenos pobūdžio funkcijas ir užtikrinantis, kad būtų laikomasi su jomis susijusių taisyklių;
6. tikrasis savininkas – fizinis (-iai) asmuo (-enys), kuris (-ie) faktiškai yra kliento savininkas (-ai) arba jį kontroliuoja, ir (arba) fizinis (-iai) asmuo (-enys), kurio (-ių) vardu yra vykdomas sandoris ar veikla; tikroju savininku laikomas bent:
- a) įmonėse:
- i) fizinis (-iai) asmuo (-enys), kuriam (-iems) faktiškai priklauso juridinio asmens nuosavybė arba kontrolė, nes jis (jie) tiesiogiai arba netiesiogiai turi pakankamą to subjekto akcijų, balsavimo teisių arba nuosavybės dalies procentą, be kita ko, per pareikštinių akcijų valdymą ar kontrolę kitomis priemonėmis, išskyrus bendroves, įtrauktas į biržos sąrašus reguliuojamoje rinkoje, kurioje taikomi reikalavimai atskleisti informaciją, atitinkantys Sąjungos teisę, arba lygiaverčiai tarptautiniai standartai, kuriais užtikrinamas tinkamas informacijos apie savininkus skaidrumas.
- Fizinis asmuo, kuris turi 25 % plus vieną akciją arba didesnę nei 25 % kliento nuosavybės dalį, yra laikomas tiesioginiu savininku. Fizinis (-iai) asmuo (-enys), kontroliuojantis (-ys) įmonę arba kelias įmones, kuri (-ios) turi 25 % plus vieną akciją arba didesnę nei 25 % kliento nuosavybės dalį, yra laikomas (-i) netiesioginiu (-iais) savininku (-ais). Ši nuostata taikoma nedarant poveikio valstybių narių teisei nuspręsti, kad nuosavybę arba kontrolę gali rodyti mažesnė procentinė dalis. Nuspręsti, ar kontrolė vykdoma kitomis priemonėmis, galima, *inter alia*, vadovaujantis Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2013/34/ES ⁽²⁾ 22 straipsnio 1–5 dalyse išdėstytais kriterijais;

⁽¹⁾ OL C 316, 1995 11 27, p. 49.

⁽²⁾ 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/34/ES dėl tam tikrų rūšių įmonių metinių finansinių ataskaitų, konsoliduotųjų finansinių ataskaitų ir susijusių pranešimų, kuria iš dalies keičiama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/43/EB ir panaikinamos Tarybos direktyvos 78/660/EEB ir 83/349/EEB (OL L 182, 2013 6 29, p. 19).

▼B

ii) vyresniojo (-ųjų) vadovo (-ų) pareigas einantis (-ys) fizinis (-iai) asmuo (-enys), jei, panaudojus visas įmanomas priemones ir neturint pagrįstų įtarimų, i punkte nurodytas asmuo nenustatytas arba jei kyla abejonų, kad nustatytas (-i) asmuo (-enys) yra tikrasis (-ieji) savininkas (-ai), įpareigotieji subjektai saugo įrašus apie veiksmus, kurių imtasi siekiant nustatyti tikruosius savininkus pagal i ir šį papunkčius;

▼M1

b) patikos fondų atveju – visi šie asmenys:

i) patikėtojas (-ai);

ii) patikėtinis (-iai);

iii) saugotojas (-ai) (jei esama);

iv) naudos gavėjai arba (jei dar nenustatyti asmenys, gaunantys naudos iš juridinės struktūros ar juridinio asmens) asmenys, kurių interesams atstovauti ta juridinė struktūra ar juridinis asmuo yra pirmiausia įsteigti arba veikia;

v) bet koks kitas fizinis asmuo, faktiškai kontroliuojantis patikos fondą per tiesioginę arba netiesioginę nuosavybę arba kitomis priemonėmis;

▼B

c) tokių juridinių asmenų, kaip fondai, ir į patikos struktūras panašių juridinių vienetų atveju – fizinis (-iai) asmuo (-enys), einantis (-ys) b punkte nurodytoms pareigoms lygiavertės arba į jas panašias pareigas;

7. patikos arba bendrovių paslaugų teikėjas – asmuo, kuris verslo tikslais trečiosioms šalims teikia bet kurias iš toliau išvardytų paslaugų:

a) steigia bendroves ar kitokius juridinius asmenis;

b) eina bendrovės direktoriaus ar sekretoriaus, partnerystės subjekto partnerio ar panašias pareigas kituose juridiniuose asmenyse arba pasirūpina, kad kitas asmuo eitų tokias pareigas;

c) suteikia registruotą buveinę, verslo adresą, korespondencijos ar administracinį adresą ir kitas su tuo susijusias paslaugas bendrovei, partnerystės subjektui arba bet kokiam kitam juridiniam asmeniui ar juridiniam vienetui;

d) veikia kaip tiesioginės patikos ar panašaus juridinio vieneto patikėtinis arba pasirūpina, kad kitas asmuo eitų tokias pareigas;

▼ B

- e) veikia kaip nominalus akcininkas už kitą asmenį, jei tai nėra bendrovė, įtraukta į biržos sąrašus reguliuojamoje rinkoje, kurioje taikomi reikalavimai atskleisti informaciją pagal Sąjungos teisę arba lygiaverčiai tarptautiniai standartai, arba pasirūpina, kad kitas asmuo eitų tokias pareigas;

8. korespondentiniai santykiai:

- a) vieno banko (korespondento) kitam bankui (respondentui) teikiamos banko paslaugos, įskaitant einamosios sąskaitos arba kitų įsipareigojimų sąskaitos ir susijusių paslaugų, pavyzdžiui, pinigų valdymo, tarptautinių lėšų pervedimų, čekių kliringo, perleidžiamųjų sąskaitų ir užsienio valiutos keitimo paslaugų, suteikimą;
- b) kredito įstaigų, finansų įstaigų ir kredito bei finansų įstaigų tarpusavio santykiai, įskaitant atvejus, kai korespondento įstaiga teikia panašias paslaugas respondentui įstaigai, ir įskaitant santykius, kurie užmegzti vertybinių popierių sandorių arba lėšų pervedimo tikslais;

9. politikoje dalyvaujantis asmuo – fizinis asmuo, kuriam yra arba buvo patikėtos svarbios viešosios pareigos, be kita ko:

- a) valstybių vadovai, Vyriausybės vadovai, ministrai, viceministrai arba ministrų pavaduotojai;
- b) parlamentų arba panašių teisėkūros institucijų nariai;
- c) politinių partijų valdymo organų nariai;
- d) aukščiausiųjų teismų, Konstitucinių Teismų ar kitų aukščiausiųjų teisminių institucijų, kurių sprendimai negali būti apskundžiami, išskyrus išskirtinius atvejus, nariai;
- e) audito rūmų ar centrinių bankų valdybų nariai;
- f) ambasadoriai, laikinieji reikalų patikėtiniai ir aukšto rango ginkluotųjų pajėgų karininkai;
- g) valstybės valdomų įmonių administracinių, valdymo ar priežiūros organų nariai;
- h) tarptautinės organizacijos direktoriaus, direktoriaus pavaduotojo ir valdybos nario arba lygiavertės pareigas einantys asmenys.

Nė viena iš a–h papunkčiuose nurodytų viešųjų pareigų neapima vidutinio ar žemesnio rango pareigūnų;

10. šeimos nariai:

- a) politikoje dalyvaujančio asmens sutuoktinis arba jam prilyginamas asmuo;

▼B

b) politikoje dalyvaujančio asmens vaikai ir jų sutuoktiniai arba jiems prilyginami asmenys;

c) politikoje dalyvaujančio asmens tėvai;

11. artimi pagalbininkai:

a) fiziniai asmenys, apie kuriuos yra žinoma, kad jie turi bendrą tikrąją nuosavybės teisę į juridinius asmenis ar juridinius vienetus, arba kitus artimus verslo ryšius su politikoje dalyvaujančiu asmeniu;

b) fiziniai asmenys, kurie yra vieninteliai tikrieji juridinio asmens arba juridinio vieneto, apie kuriuos yra žinoma, kad jie buvo įsteigti *de facto* siekiant naudoti politikoje dalyvaujančiam asmeniui, savininkai;

12. vyresnioji vadovybė – pareigūnas arba darbuotojas, turintis pakankamai žinių apie įstaigai kylančią pinigų plovimo ir teroristų finansavimo riziką ir einantis pakankamai aukštą pareigą, kad priimtų sprendimus, turinčius įtakos jai kylančiai rizikai, ir jis ne visais atvejais turi būti direktorių valdybos narys;

13. verslo santykiai – verslo, profesiniai arba komerciniai santykiai, kurie susiję su įpareigotojo subjekto profesine veikla ir kuriuos kontaktų užmezgimo momentu numatoma tęsti tam tikrą laiką;

14. lošimo paslaugos – paslaugos, susijusios su piniginės vertės statymu azartinuose lošimuose, įskaitant paslaugas, kurioms reikia tam tikrų įgūdžių, pvz., loterijas, kazino žaidimus, pokerį ir lažybų operacijas, kurios teikiamos fizinėje vietoje arba bet koku būdu per atstumą, elektroninėmis priemonėmis arba bet kokiomis kitomis ryšių technologijomis ir atskiru paslaugų gavėjo prašymu;

15. grupė – įmonių grupė, kurią sudaro patronuojančioji įmonė, jos patronuojamosios įmonės ir subjektai, kuriuose patronuojančioji įmonė arba jos patronuojamosios įmonės turi kapitalo dalį, taip pat įmonės, kurias sieja tarpusavio ryšiai, kaip apibrėžta Direktyvos 2013/34/ES 22 straipsnyje;

▼MI

16. elektroniniai pinigai – elektroniniai pinigai, kaip apibrėžta Direktyvos 2009/110/EB 2 straipsnio 2 punkte, išskyrus piniginę vertę, nurodytą tos direktyvos 1 straipsnio 4 ir 5 punktuose;

▼B

17. fiktyvus bankas – kredito ar finansų įstaiga arba įstaiga, vykdanči veiklą, lygiavertę kredito ir finansų įstaigų vykdomai veiklai, kuri įsteigta jurisdikcijoje, kurioje tokia įstaiga fiziškai neegzistuoja ir kartu neturi adekvačios valdymo ir kontrolės struktūros, ir kuri nėra reguliuojamos finansų grupės dalis;

▼ M1

18. virtualioji valiuta – skaitmeninė vertės forma, kuri nėra išleista arba užtikrinta centrinio banko ar viešosios valdžios institucijos, nebūtinai susieta su teisės aktais nustatyta valiuta ir neturinti teisinio valiutos ar pinigų statuso, tačiau pripažįstama fizinių arba juridinių asmenų kaip atsiskaitymo priemonė ir galinti būti perduodama, laikoma arba parduodama elektroniniu būdu;
19. depozicinės piniginės paslaugų teikėjas – subjektas, kuris teikia paslaugas, skirtas privatiems šifravimo raktams savo klientų vardu apsaugoti ir virtualiosioms valiutomis laikyti, saugoti ir perduoti.

▼ B*4 straipsnis*

1. Valstybės narės, laikydamosi rizika grindžiamo požiūrio, užtikrina, kad šios direktyvos taikymo sritis visiškai arba iš dalies apimtų ne tik 2 straipsnio 1 dalyje nurodytus įpareigotuosius subjektus, bet ir kitas profesijas bei kitų kategorijų įmones, kurių veikla ypač gali būti panaudojama pinigų plovimo ar teroristų finansavimo tikslais.

2. Jei valstybė narė išplečia šios direktyvos taikymo sritį 2 straipsnio 1 dalyje nenurodytoms profesijoms ar nenurodytų kategorijų įmonėms, ji apie tai informuoja Komisiją.

5 straipsnis

Siekdamos užkirsti kelią pinigų plovimui ir teroristų finansavimui, valstybės narės šios direktyvos taikymo srityje gali priimti arba palikti galioti griežtesnes nuostatas, neviršydamos Sąjungos teisėje nustatytų apribojimų.

*2 SKIRSNIS****Rizikos vertinimas****6 straipsnis*

1. Komisija atlieka pinigų plovimo ir teroristų finansavimo rizikos, darančios įtaką vidaus rinkai ir susijusios su tarpvalstybine veikla, įvertinimą.

Tuo tikslu Komisija ne vėliau kaip 2017 m. birželio 26 d. parengia ataskaitą, kurioje nustatoma, analizuojama ir įvertinama ta rizika Sąjungos lygiu. Po to Komisija savo ataskaitą atnaujina kas dvejus metus arba, jei tikslinga, dažniau.

2. 1 dalyje nurodyta ataskaita apima bent šiuos aspektus:

▼ B

a) vidaus rinkos sritis, kurioms kyla didžiausia rizika;

▼ M1

b) su kiekvienu atitinkamu sektoriumi susijusią riziką, įskaitant (jei yra duomenų) pinigų plovimo veiklos pinigų srautų apimtį įverčius, kuriuos Eurostatas pateikia kiekvienam iš tų sektorių;

c) labiausiai paplitusias priemones, kuriomis naudojasi nusikaltėliai iš neteisėtos veiklos gautoms pajamoms plauti, įskaitant, jei yra duomenų, priemones, ypač naudojamas sandoriams tarp valstybių narių ir trečiųjų valstybių, nepriklausomai nuo trečiosios valstybės nustatymo kaip didelės rizikos trečiosios valstybės pagal 9 straipsnio 2 dalį.

3. Komisija leidžia susipažinti su 1 dalyje nurodyta ataskaita valstybėms narėms ir įpareigotiesiems subjektams, kad padėtų jiems nustatyti, suprasti, valdyti ir mažinti pinigų plovimo ir teroristų finansavimo riziką ir kad kiti suinteresuotieji subjektai, įskaitant nacionalinius teisės aktų leidėjus, Europos Parlamentą, Europos priežiūros institucijas (EPI) ir FŽP atstovus, galėtų geriau suvokti riziką. Ataskaitos skelbiamos viešai ne vėliau kaip per šešis mėnesius po to, kai buvo pateiktos valstybėms narėms, išskyrus ataskaitų elementus, kuriuose pateikiama įslaptinta informacija.

▼ B

4. Komisija teikia rekomendacijas valstybėms narėms dėl nustatytai rizikai mažinti tinkamų priemonių. Jei valstybės narės, rengdamos savo kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu procedūras, nusprendžia nesilaikyti jokių rekomendacijų, jos apie tai praneša Komisijai ir nurodo tokio sprendimo priežastis.

5. EPI per jungtinį komitetą ne vėliau kaip 2016 m. gruodžio 26 d. parengia nuomonę dėl pinigų plovimo ir teroristų finansavimo rizikos, darančios įtaką Sąjungos finansų sektoriui (toliau – bendra nuomonė). Po to EPI per jungtinį komitetą parengia nuomonę kas dvejus metus.

6. Komisija, atlikdama 1 dalyje nurodytą įvertinimą, organizuoja veiklą Sąjungos lygiu, atsižvelgia į 5 dalyje nurodytas bendras nuomones ir į tą veiklą įtraukia valstybių narių ekspertus pinigų plovimo ir teroristų finansavimo srityje, FŽP atstovus bei, kai tikslinga, kitas Sąjungos lygmens įstaigas. Komisija leidžia susipažinti su bendromis nuomonėmis valstybėms narėms ir įpareigotiesiems subjektams, kad padėtų jiems nustatyti, valdyti ir mažinti pinigų plovimo ir teroristų finansavimo riziką.

7. Komisija kas dvejus metus, o prireikus – ir dažniau, teikia Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą dėl išvadų, gautų remiantis reguliariais rizikos vertinimais, ir veiksmų, kurių buvo imtasi remiantis tomis išvadomis.

▼B*7 straipsnis*

1. Kiekviena valstybė narė imasi tinkamų veiksmų jai kylančiai pinigų plovimo ir teroristų finansavimo rizikai, taip pat bet kokioms su tuo susijusioms duomenų apsaugos problemoms nustatyti, įvertinti, suprasti bei mažinti. Ji tą rizikos vertinimą nuolat atnaujina.

2. Kiekviena valstybė narė paskiria valdžios instituciją arba įsteigia mechanizmą, kuris koordinuotų nacionalinius atsakomuosius veiksmus į 1 dalyje nurodytą riziką. Apie tą instituciją pranešama arba to mechanizmo aprašymas pateikiamas Komisijai, EPI ir kitoms valstybėms narėms.

3. Atlikdamos šio straipsnio 1 dalyje nurodytus rizikos vertinimus, valstybės narės naudojasi 6 straipsnio 1 dalyje nurodytos ataskaitos išvadomis.

4. Dėl 1 dalyje nurodyto rizikos vertinimo kiekviena valstybė narė:

a) tą vertinimą naudoja siekdama tobulinti savo kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu režimą, visų pirma nustatydamas sritis, kuriose įpareigotieji subjektai turi taikyti griežtesnes priemones, ir atitinkamais atvejais patikslindama, kokių priemonių imtis;

b) prirėikus nustato, kuriuose sektoriuose arba srityse pinigų plovimo ir teroristų finansavimo rizika yra mažesnė ar didesnė;

c) tą vertinimą naudoja siekdama padėti paskirstyti išteklius kovai su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu ir nustatyti jų naudojimo prioritetus;

d) tą vertinimą naudoja siekdama užtikrinti, kad kiekvienam sektoriui arba sričiai būtų parengtos atitinkamos taisyklės, atsižvelgiant į pinigų plovimo ir teroristų finansavimo riziką;

e) nedelsdama leidžia įpareigotiesiems subjektams susipažinti su atitinkama informacija, kad jiems būtų lengviau atlikti pinigų plovimo ir teroristų finansavimo rizikos vertinimą;

▼M1

f) praneša apie savo kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu tvarkos institucinę struktūrą ir bendras procedūras, įskaitant, be kita ko, apie FŽP, mokesčių administratorius ir prokurorus, taip pat apie tam skirtus žmogiškuosius ir finansinius išteklius, jei tokios informacijos esama;

g) praneša apie nacionalines pastangas ir išteklius (darbo jėgos ir biudžeto), skirtus kovai su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu.

▼M1

5. Valstybės narės su savo rizikos vertinimų rezultatais, įskaitant tų rezultatų atnaujinimus, leidžia susipažinti Komisijai, EPI ir kitoms valstybėms narėms. Kitos valstybės narės prireikus gali pateikti atitinkamą papildomą informaciją valstybei narei, atliekančiai rizikos vertinimą. Vertinimo santrauka skelbiama viešai. Toje santraukoje nepateikiama įslaptinta informacija.

▼B*8 straipsnis*

1. Valstybės narės užtikrina, kad įpareigotieji subjektai imtųsi tinkamų veiksmų jiems kylančiai pinigų plovimo ir teroristų finansavimo rizikai nustatyti ir įvertinti, atsižvelgdami į rizikos veiksnius, įskaitant tuos, kurie susiję su jų klientais, šalimis ar geografinėmis vietovėmis, produktais, paslaugomis, sandoriais arba paslaugų teikimo kanalais. Tie veiksmai turi būti proporcingi atsižvelgiant į įpareigotųjų subjektų pobūdį ir dydį.

2. 1 dalyje nurodyti rizikos vertinimai įforminami dokumentais, nuolat atnaujinami ir teikiami atitinkamoms kompetentingoms institucijoms bei atitinkamiems savireguliuojamoms organams. Kompetentingos institucijos gali nuspręsti, kad atskiri dokumentais įtvirtinti rizikos vertinimai yra nereikalingi, jei konkreti sektoriui būdinga rizika yra aiški ir suprantama.

3. Valstybės narės užtikrina, kad įpareigotieji subjektai būtų įdiegę politiką, kontrolės priemones ir procedūras, skirtas pinigų plovimo ir teroristų finansavimo rizikai, nustatytai Sąjungos, valstybės narės ir atskiro įpareigotojo subjekto lygmenimis, veiksmingai mažinti ir valdyti. Ta politika, kontrolės priemonės ir procedūros turi būti proporcingos atsižvelgiant į įpareigotųjų subjektų pobūdį ir dydį.

4. 3 dalyje nurodyta politika, kontrolė ir procedūros apima:

a) vidaus politikos, kontrolės priemonių ir procedūrų, įskaitant pavyzdines rizikos valdymo priemones, deramą klientų tikrinimą, pranešimą, įrašų saugojimą, vidaus kontrolę, atitikties užtikrinimo valdymą, įskaitant atitikties užtikrinimo pareigūno paskyrimą vadovybės lygiu, kai tikslinga atsižvelgiant į verslo apimtį ir pobūdį, taip pat darbuotojų tikrinimą, parengimą;

b) kai tikslinga atsižvelgiant į verslo apimtį ir pobūdį – nepriklausomą audito funkciją, a punkte nurodytai vidaus politikai, kontrolės priemonėms ir procedūroms išbandyti.

5. Valstybės narės reikalauja, kad įpareigotieji subjektai iš savo vyresniosios vadovybės gautų jų diegiamos politikos, kontrolės priemonių ir procedūrų patvirtinimą, ir stebi bei prireikus griežtina taikomas priemones.

▼ B

3 SKIRSNIS

Politika trečiųjų valstybių atžvilgiu

9 straipsnis

1. Siekiant apsaugoti tinkamą vidaus rinkos veikimą, nustatomos trečiųjų valstybių jurisdikcijos, kurių nacionaliniai kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu režimai turi strateginių trūkumų, dėl kurių Sąjungos finansų sistemai kyla didelių grėsmių (toliau – didelės rizikos trečiosios valstybės).

▼ M1

2. Komisijai suteikiami įgaliojimai pagal 64 straipsnį priimti deleguotuosius aktus, kuriais nustatomos didelės rizikos trečiosios valstybės, atsižvelgiant į strateginius trūkumus, visų pirma susijusius su šiomis sritimis:

- a) atitinkamos trečiosios valstybės teisine ir institucine kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu sistema, be kita ko:
 - i) pinigų plovimo ir teroristų finansavimo kriminalizavimu;
 - ii) priemonėmis, susijusiomis su deramu klientų tikrinimu;
 - iii) reikalavimais, susijusiais su įrašų tvarkymu;
 - iv) reikalavimais pranešti apie įtartinus sandorius;
 - v) tikslios ir laiku pateikiamos informacijos apie juridinių asmenų ir struktūrų tikruosius savininkus prieinamumu kompetentingoms institucijoms;
- b) trečiosios valstybės kompetentingų institucijų įgaliojimais ir procedūromis kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu srityje, įskaitant atitinkamas veiksmingas, proporcingas ir atgrasomąsias sankcijas, taip pat trečiųjų valstybių praktiką bendradarbiaujant ir keičiantis informacija su valstybių narių kompetentingomis institucijomis;
- c) trečiosios valstybės kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu sistemos veiksmingumu mažinant pinigų plovimo ar teroristų finansavimo riziką.

▼ B

3. Deleguotieji aktai, nurodyti 2 dalyje, priimami per vieną mėnesį po to, kai buvo nustatyti toje dalyje nurodyti strateginiai trūkumai.

▼ M1

4. Komisija, rengdama 2 dalyje nurodytus deleguotuosius aktus, atsižvelgia į tarptautinių organizacijų ir standartus nustatančių subjektų, kompetentingų pinigų plovimo prevencijos ir kovos su teroristų finansavimu srityje, parengtus aktualius įvertinimus, vertinimus arba ataskaitas.

▼B

II SKYRIUS

DERAMAS KLIENTŲ TIKRINIMAS

I SKIRSNIS

*Bendrosios nuostatos**10 straipsnis***▼M1**

1. Valstybės narės draudžia savo kredito įstaigoms ir finansų įstaigoms turėti anoniminių sąskaitų, anoniminių banko atsiskaitymo knygelių arba anoniminių banko seifų. Valstybės narės visais atvejais reikalauja, kad egzistuojančių anoniminių sąskaitų, anoniminių banko atsiskaitymo knygelių arba anoniminių banko seifų savininkams ir tomis sąskaitomis, knygelėmis bei seifais besinaudojantiems asmenims ne vėliau kaip 2019 m. sausio 10 d. ir visais atvejais iki pradedant bet koku būdu naudotis tokiomis sąskaitomis, banko atsiskaitymo knygelėmis arba banko seifais būtų taikomos deramo klientų tikrinimo priemonės.

▼B

2. Valstybės narės imasi priemonių, kad užkirstų kelią piktnaudžiavimui pareikštinėmis akcijomis ir ilgalaikėmis pareikštinėmis akcijų pirkimo teisėmis (variantais).

11 straipsnis

Valstybės narės užtikrina, kad įpareigotieji subjektai deramo klientų tikrinimo priemonės taikytų šiais atvejais:

- a) pradėdami verslo santykius;
- b) vykdydami nenuolatinį sandorį:
 - i) kurio vertė – 15 000 EUR ar daugiau, nepriklausomai nuo to, ar sandoris vykdomas kaip viena operacija, ar kaip keletas operacijų, kurios atrodo susijusios tarpusavyje, arba
 - ii) kuriuo pervedamos 1 000 EUR sumą viršijančios lėšos, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2015/847 ⁽¹⁾ 3 straipsnio 9 punkte;
- c) prekėmis prekiaujančių asmenų atveju, kai vykdomi nenuolatiniai sandoriai grynaisiais pinigais, kurių vertė – 10 000 EUR ar daugiau, nepriklausomai nuo to, ar sandoris vykdomas kaip viena operacija, ar kaip keletas operacijų, kurios atrodo susijusios tarpusavyje;
- d) lošimo paslaugų teikėjams – laimėjimo atsiėmimo ar sumų statymo metu arba abiem atvejais, kai vykdomi sandoriai, kurių vertė – 2 000 EUR ar daugiau, nepriklausomai nuo to, ar sandoris vykdomas kaip viena operacija, ar kaip keletas operacijų, kurios atrodo susijusios tarpusavyje;

⁽¹⁾ 2015 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2015/847 dėl informacijos, teikiamos pervedant lėšas, ir kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 1781/2006 (žr. šio Oficialiojo leidinio p. 1).

▼B

- e) kai įtariamas pinigų plovimas ar teroristų finansavimas, nepaisant jokios leidžiančios nukrypti nuostatos, išimties ar ribinės vertės;
- f) kai esama abejonių dėl anksčiau gautų kliento tapatybės duomenų teisingumo ar pakankamumo.

12 straipsnis

1. Nukrypdamos nuo 13 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos a, b ir c punktų bei 14 straipsnio, ir remdamosi tinkamu rizikos vertinimu, kuris įrodo mažą riziką, valstybės narės gali leisti įpareigotiesiems subjektams netaikyti tam tikrų deramo klientų tikrinimo priemonių elektroninių pinigų atžvilgiu, jei laikomasi visų toliau išdėstytų rizikos mažinimo sąlygų:

▼M1

- a) mokėjimo priemonės negalima papildyti arba jai taikoma maksimali 150 EUR dydžio mėnesinė mokėjimo sandorių riba ir ją galima naudoti tik toje valstybėje narėje;
- b) didžiausia elektroniniu būdu saugoma suma neviršija 150 EUR;

▼B

- c) mokėjimo priemonė yra naudojama tik prekėms ar paslaugoms pirkti;
- d) mokėjimo priemonė negali būti finansuojama anoniminiais elektroniniais pinigais;
- e) tokių pinigų išleidėjas vykdo pakankamą sandorių arba verslo santykių stebėseną, kad būtų galima nustatyti neįprastus ar įtartinus sandorius.

▼M1

2. Valstybės narės užtikrina, kad šio straipsnio 1 dalyje numatyta nukrypti leidžianti nuostata nebūtų taikoma elektroninių pinigų piniginės vertės išpirkimui grynaisiais pinigais arba grynųjų pinigų išėmimui, kai išperkama suma viršija 50 EUR, o nuotolinių mokėjimo operacijų, apibrėžtų Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2015/2366 ⁽¹⁾ 4 straipsnio 6 punkte, atveju – jei per vieną operaciją sumokėta suma viršija 50 EUR.

3. Valstybės narės užtikrina, kad kreditų ir finansų įstaigos, kaip kortelės aptarnaujantys teikėjai, leistų atsiskaityti trečiosiose valstybėse išduotomis anoniminėmis išankstinio mokėjimo kortelėmis tik tais atvejais, kai tokios kortelės atitinka reikalavimus, lygiaverčius nustatytiems 1 ir 2 dalyse.

Valstybės narės gali nuspręsti, kad jų teritorijoje nepriimami mokėjimai naudojantis anoniminėmis išankstinio mokėjimo kortelėmis.

⁽¹⁾ 2015 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/2366 dėl mokėjimo paslaugų vidaus rinkoje, kuria iš dalies keičiamos direktyvos 2002/65/EB, 2009/110/EB ir 2013/36/ES bei Reglamentas (ES) Nr. 1093/2010 ir panaikinama Direktyva 2007/64/EB (OL L 337, 2015 12 23, p. 35).

▼ B*13 straipsnis*

1. Deramo klientų tikrinimo priemonės sudaro:

▼ M1

a) kliento tapatybės nustatymas ir patikrinimas remiantis iš patikimo ir nepriklausomo šaltinio gautais dokumentais, duomenimis ar informacija, įskaitant, kai naudojamos, elektroninės atpažinties priemonės ir patikimumo užtikrinimo paslaugas, išdėstytas Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 910/2014 ⁽¹⁾, arba kitus saugius nuotolinės arba elektroninės atpažinties procesus, reglamentuojamus, pripažįstamus, patvirtintus arba priimamus atitinkamų nacionalinės valdžios institucijų;

▼ B

b) tikrojo savininko tapatybės nustatymas ir pagrįstų priemonių, reikalingų to asmens tapatybei patikrinti tam, kad įpareigotasis subjektas įsitikintų žinantis, kas yra tikrasis savininkas, taikymas, be kita ko, juridinių asmenų, patikos struktūrų, bendrovių, fondų ir panašių juridinių vienetų atveju imantis pagrįstų priemonių, reikalingų kliento nuosavybės ir kontrolės struktūrai suprasti. ► **M1** Tais atvejais, kai nustatytas tikrasis savininkas yra vyresnysis vadovas, kaip nurodyta 3 straipsnio 6 dalies a punkto ii papunktyje, įpareigotieji subjektai imasi būtinų pagrįstų priemonių, kad patikrintų vyresniojo vadovo pareigas užimančio fizinio asmens tapatybę, ir saugo įrašus apie atliktus veiksmus ir iškilusius sunkumus patikrinimo proceso metu, jei tokių esama; ◀

c) verslo santykių tikslo ir numatomo pobūdžio vertinimas, o atitinkamais atvejais – informacijos apie juos gavimas;

d) nuolatinė verslo santykių stebėseną, įskaitant sandorių, kurie buvo sudaryti tokių santykių metu, tikrinimą, siekiant užtikrinti, kad vykdomi sandoriai atitiktų įpareigotojo subjekto turimas žinias apie klientą, jo verslą ir rizikos pobūdį, prirėikus įskaitant žinias apie lėšų šaltinį bei užtikrinant, kad turimi dokumentai, duomenys ar informacija būtų nuolat atnaujinami.

Vykdant pirmos pastraipos a ir b punktuose nurodytas priemones įpareigotieji subjektai taip pat patikrina, kad asmuo, kuris teigia veikiantis kliento vardu, turėtų leidimą tai daryti, ir nustato bei patikrina to asmens tapatybę.

2. Valstybės narės užtikrina, kad įpareigotieji subjektai taikytų visus 1 dalyje nustatytus deramo klientų tikrinimo reikalavimus. Tačiau įpareigotieji subjektai, atsižvelgdami į rizikos lygį, gali nustatyti tokių priemonių apimtį.

⁽¹⁾ 2014 m. liepos 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 910/2014 dėl elektroninės atpažinties ir elektroninių operacijų patikimumo užtikrinimo paslaugų vidaus rinkoje, kuriuo panaikinama Direktyva 1999/93/EB (OL L 257, 2014 8 28, p. 73).

▼ B

3. Valstybės narės reikalauja, kad įpareigotieji subjektai, vertindami pinigų plovimo ir teroristų finansavimo riziką, atsižvelgtų bent jau į I priede nustatytus kintamuosius.

4. Valstybės narės užtikrina, kad įpareigotieji subjektai galėtų kompetentingoms institucijoms arba savireguliuojamoms organams įrodyti, kad priemonės yra tinkamos atsižvelgiant į nustatytą pinigų plovimo ir teroristų finansavimo riziką.

5. Gyvybės draudimo ar kito su investicijomis susijusio draudimo veiklos atveju valstybės narės užtikrina, kad kredito įstaigos ir finansų įstaigos, be deramo klientų tikrinimo priemonių, kurias reikalaujama taikyti klientui ir tikrajam savininkui, gyvybės draudimo ir kito su investicijomis susijusio draudimo sutarčių naudos gavėjų atžvilgiu, kai tik naudos gavėjai yra nustatomi arba nurodomi, taikytų toliau nurodytas deramo klientų tikrinimo priemones:

a) naudos gavėjų, kurie nustatomi kaip konkrečiai įvardyti asmenys arba juridiniai vienetai, atžvilgiu – pasižymėtų asmens vardą ir pavardę arba pavadinimą;

b) naudos gavėjų, kurie nurodomi pagal požymius ar klasę arba kitais būdais, atžvilgiu – gautų pakankamai informacijos apie tuos naudos gavėjus, kad kredito įstaigos ar finansų įstaiga įsitikintų, jog galės nustatyti naudos gavėjo tapatybę išmokų išmokėjimo metu.

Pirmos pastraipos a ir b punktuose nurodytais atvejais naudos gavėjų tapatybę patikrinama išmokant išmokas. Kai gyvybės draudimas ar kitas su investicijomis susijęs draudimas visiškai arba iš dalies perduodamas trečiajai šaliai, kredito įstaigos ir finansų įstaigos, žinodamos apie perdavimą, tikrojo savininko tapatybę nustato draudimą perduodant fiziniam ar juridiniam asmeniui arba juridiniam vienetui, savo naudai gaunantiems perduodamos draudimo sutarties vertę.

6. Patikos struktūrų ar panašių juridinių vienetų naudos gavėjų, kurie nurodomi pagal konkrečius požymius arba klasę, atžvilgiu įpareigotasis subjektas gauna pakankamai informacijos apie naudos gavėją, kad įsitikintų, jog galės nustatyti naudos gavėjo tapatybę išmokų išmokėjimo metu arba naudos gavėjui pasinaudojant jam suteiktomis teisėmis.

14 straipsnis

1. Valstybės narės reikalauja, kad kliento ir tikrojo savininko tapatybė būtų patikrinta prieš pradėdant verslo santykius ar prieš vykdant sandorį. ► **MI** Užmegzdami naujus verslo santykius su bendrove arba kitu juridiniu asmeniu, patikos fondu ar juridine struktūra, turinčia panašią į patikos fondų struktūrą arba funkcijas (toliau – panaši juridinė struktūra), kurių informacija apie tikruosius savininkus turi būti registruojama pagal 30 arba 31 straipsnį, įpareigotieji subjektai turi gauti registracijos įrodymą arba išrašą iš registro. ◀

▼B

2. Nukrypdamos nuo 1 dalies, valstybės narės gali leisti baigti tikrinti kliento ir tikrojo savininko tapatybę pradedant verslo santykius, jei tai būtina siekiant netrukdyti įprastai verslo praktikai ir kai pinigų plovimo ar teroristų finansavimo rizika yra nedidelė. Tokiais atvejais tos procedūros užbaigiamos kiek įmanoma greičiau po pradinio ryšio užmezgimo.

3. Nukrypdamos nuo 1 dalies, valstybės narės gali leisti atidaryti sąskaitą kredito įstaigoje arba finansų įstaigoje, įskaitant sąskaitas, suteikiančias galimybę vykdyti perleidžiamųjų vertybinių popierių sandorius, su sąlyga, kad yra numatytos adekvačios apsaugos priemonės, užtikrinančios, kad sandoriai nebūtų vykdomi paties kliento arba jo vardu tol, kol nebus visiškai įgyvendinti 13 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos a ir b punktuose nustatyti deramo klientų tikrinimo reikalavimai.

4. Valstybės narės reikalauja, kad tais atvejais, kai įpareigotasis subjektas negali laikytis 13 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos a, b arba c punkte nustatytų deramo klientų tikrinimo reikalavimų, jis nevykdytų sandorių per banko sąskaitą, nepradėtų verslo santykių ar nevykdytų sandorio, taip pat nutrauktų verslo santykius bei apsvaistytų galimybę pagal 33 straipsnį pranešti FŽP apie įtartiną sandorį, susijusį su klientu.

Valstybės narės notarams, kitiems nepriklausomiems teisininkams, auditoriams, išorės apskaitininkams ir mokesčių konsultantams pirmos pastraipos netaiko tik tokia apimtimi, kiek tie asmenys nustato savo kliento teisinį statusą, gina tą klientą arba jam atstovauja teismo procese ar su tokiu procesu susijusiais atvejais, įskaitant konsultacijų dėl proceso pradėjimo arba jo išvengimo teikimą.

▼M1

5. Valstybės narės reikalauja, kad įpareigotieji subjektai deramo klientų tikrinimo priemonės taikytų ne tik visiems naujiems klientams, bet tinkamu metu ir esamiems klientams remdamiesi jautrumu rizikai, pasikeitus atitinkamoms kliento aplinkybėms arba tais atvejais, kai įpareigotasis subjektas turi teisinę prievolę atitinkamais kalendoriniais metais susisiekti su klientu, kad peržiūrėtų su tikroju (-aisiais) savininku (-ais) susijusią aktualią informaciją, arba jei įpareigotasis subjektas tą prievolę turėjo pagal Tarybos direktyvą 2011/16/ES ⁽¹⁾.

▼B

2 SKIRSNIS

Supaprastintas deramas klientų tikrinimas

15 straipsnis

1. Kai valstybė narė arba įpareigotasis subjektas nustato mažesnės rizikos sritis, ta valstybė narė gali leisti įpareigotiesiems subjektams taikyti supaprastinto deramo klientų tikrinimo priemones.

⁽¹⁾ 2011 m. vasario 15 d. Tarybos direktyva 2011/16/ES dėl administracinio bendradarbiavimo apmokestinimo srityje ir panaikinanti Direktyvą 77/799/EEB (OL L 64, 2011 3 11, p. 1).

▼B

2. Prieš taikydami supaprastinto deramo klientų tikrinimo priemones, įpareigotieji subjektai įsitikina, kad verslo santykiai arba sandoris kelia mažesnio laipsnio riziką.

3. Valstybės narės užtikrina, kad įpareigotieji subjektai vykdytų pakankamą sandorių ir verslo santykių stebėseną, kad būtų galima nustatyti neįprastus ar įtartinus sandorius.

16 straipsnis

Vertindamos pinigų plovimo ir teroristų finansavimo riziką, susijusią su klientų tipais, geografinėmis sritimis ir tam tikrais produktais, paslaugomis, sandoriais ar paslaugų teikimo kanalais, valstybės narės ir įpareigotieji subjektai atsižvelgia bent jau į II priede išdėstytus galimai mažesnės rizikos situacijų veiksnius.

17 straipsnis

EPI ne vėliau kaip 2017 m. birželio 26 d. pagal reglamentų (ES) Nr. 1093/2010, (ES) Nr. 1094/2010 ir (ES) Nr. 1095/2010 16 straipsnį parengia kompetentingoms institucijoms ir kredito įstaigoms bei finansų įstaigoms skirtas gaires dėl rizikos veiksnių, į kuriuos reikia atsižvelgti, ir dėl priemonių, kurių reikia imtis tais atvejais, kai tinkama taikyti supaprastinto deramo klientų tikrinimo priemones. Ypač atsižvelgiama į veiklos pobūdį bei apimtį, ir, prireikus ir kai tai proporcinga, nustatomos konkrečios priemonės.

*3 SKIRSNIS**Sustiprintas deramas klientų tikrinimas**18 straipsnis*

1. ►**MI** 18a–24 straipsniuose nurodytais atvejais ir kitais didesnės rizikos, kurią nustatė valstybės narės ar įpareigotieji subjektai, atvejais valstybės narės reikalauja, kad įpareigotieji subjektai taikytų sustiprinto deramo klientų tikrinimo priemones, kad ta rizika būtų tinkamai valdoma ir mažinama. ◀

Sustiprinto deramo klientų tikrinimo priemonės neprivalo būti automatiškai taikomos Sąjungoje įsisteigusių įpareigotųjų subjektų filialams ar patronuojamosioms įmonėms, kuriose jie turi daugumą akcijų, esantiems didelės rizikos trečiosiose valstybėse, jei tie filialai ar patronuojamosios įmonės, kuriose jie turi daugumą akcijų, visiškai laikosi visos grupės politikos ir procedūrų pagal 45 straipsnį. Valstybės narės užtikrina, kad įpareigotieji subjektai tokiais atvejais taikytų riziką grindžiamą požiūrį.

▼MI

2. Valstybės narės reikalauja, kad įpareigotieji subjektai išnagrinėtų, kiek tai pagrįstai įmanoma, aplinkybes ir paskirtį visų sandorių, kurie atitinka bent vieną iš šių sąlygų:

▼ M1

- i) tai sudėtingi sandoriai;
- ii) tai neįprastai dideli sandoriai;
- iii) tie sandoriai vykdomi neįprastu būdu;
- iv) tie sandoriai neturi akivaizdžios ekonominės arba teisėtos paskirties.

Visų pirma, įpareigotieji subjektai padidina verslo santykių stebėsenos apimtį ir sugriežtina jos metodus, kad nustatytų, ar tie sandoriai ar veiksmai atrodo įtartini.

▼ B

3. Vertindamos pinigų plovimo ir teroristų finansavimo riziką, valstybės narės ir įpareigotieji subjektai atsižvelgia bent jau į III priede išdėstytus galimai didesnės rizikos situacijų veiksnius.

4. EPI ne vėliau kaip 2017 m. birželio 26 d. pagal reglamentų (ES) Nr. 1093/2010, (ES) Nr. 1094/2010 ir (ES) Nr. 1095/2010 16 straipsnį parengia kompetentingoms institucijoms ir kredito įstaigoms bei finansų įstaigoms skirtas gaires dėl rizikos veiksnių, į kuriuos reikia atsižvelgti, ir dėl priemonių, kurių reikia imtis tais atvejais, kai tikslinga taikyti sustiprinto deramo klientų tikrinimo priemones. Ypač atsižvelgiama į veiklos pobūdį bei apimtį, ir, prireikus ir kai tai proporcinga, nustatomos konkrečios priemonės.

▼ M1*18a straipsnis*

1. Verslo santykių arba sandorių su didelės rizikos trečiosiomis valstybėmis, nustatytomis pagal 9 straipsnio 2 dalį, atveju valstybės narės reikalauja, kad įpareigotieji subjektai taikytų bent toliau pateiktas sustiprinto deramo klientų tikrinimo priemones:

- a) gauti papildomos informacijos apie klientą ir tikrąjį (-uosius) savininką (-us);
- b) gauti papildomos informacijos apie numatomą verslo santykių pobūdį;
- c) gauti informacijos apie kliento ir tikrojo (-ųjų) savininko (-ų) lėšų ir turto šaltinį;
- d) gauti informacijos apie numatomų arba įvykdytų sandorių priežastis;
- e) gauti vyresniosios vadovybės leidimą verslo santykiams užmegzti arba pratęsti;
- f) vykdyti sugriežtintą verslo santykių stebėjimą padidinant taikomų kontrolės priemonių kiekį ir terminus ir atrenkant sandorių, kuriems reikės tolesnio ištyrimo, tipus.

▼ M1

Valstybės narės gali reikalauti, kad prireikus įpareigotieji subjektai užtikrintų, kad pirmasis mokėjimas būtų atliktas per sąskaitą kliento vardu kredito įstaigoje, kuriai taikomi deramo klientų tikrinimo standartai, ne mažiau griežti nei šioje direktyvoje išdėstyti standartai.

2. Be 1 dalyje pateiktų priemonių ir vykdydamos Sąjungos tarptautinius įsipareigojimus valstybės narės papildomai reikalauja, kad įpareigotieji subjektai, kai taikytina, taikytų vieną ar kelias papildomas rizikos mažinimo priemones asmenims ir juridiniams asmenims, vykdančiams sandorius su didelės rizikos trečiosiomis valstybėmis, nustatytais pagal 9 straipsnio 2 dalį. Tos priemonės apima vieną ar daugiau iš šių elementų:

- a) papildomų sustiprinto deramo tikrinimo elementų taikymą;
- b) atitinkamų sugriežtintų pranešimų mechanizmų diegimą arba sistemingą pranešimų apie finansinius sandorius teikimą;
- c) verslo santykių arba sandorių su fiziniams asmenims ar juridiniams asmenims iš trečiųjų valstybių, kurios priskiriamos prie didelės rizikos valstybių pagal 9 straipsnio 2 dalį, ribojimą.

3. Be 1 dalyje pateiktų priemonių valstybės narės atitinkamai atvejais papildomai taiko vieną ar kelias iš šių priemonių didelės rizikos trečiosioms valstybėms, nustatytoms pagal 9 straipsnio 2 dalį, laikantis Sąjungos tarptautinių įsipareigojimų:

- a) neleidžia steigti atitinkamos šalies įpareigotųjų subjektų dukterinių įmonių, filialų ar atstovybių arba kitaip atsižvelgia į faktą, kad atitinkamas įpareigotasis subjektas priklauso šaliai, neturinčiai adekvačių kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu sistemų;
- b) įpareigotiesiems subjektams neleidžia steigti filialų ar atstovybių atitinkamoje šalyje arba kitaip atsižvelgia į faktą, kad atitinkamas filialas ar atstovybė veiks šalyje, neturinčioje adekvačių kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu sistemų;
- c) reikalauja sustiprinti atitinkamoje šalyje esančių įpareigotųjų subjektų filialų ir dukterinių įmonių priežiūros analizę arba išorinio audito reikalavimus;
- d) reikalauja sustiprinti išorinio audito reikalavimus bet kokiems finansinių grupių filialams ir dukterinėms įmonėms, įsteigtoms atitinkamoje šalyje;
- e) reikalauja, kad kredito ir finansų įstaigos persvarstytų ir pakeistų arba, jei reikia, nutrauktų bendravimo ryšius su atitinkamos šalies įstaigomis respondentėmis.

4. Priimdamos arba taikydamos 2 ir 3 dalyse nustatytas priemones valstybės narės atsižvelgia į tarptautinių organizacijų ir standartus nustatančių institucijų, kompetentingų pinigų plovimo prevencijos ir kovos su teroristų finansavimu srityje, parengtas atitinkamas analizes, įvertinimus arba ataskaitas dėl atskirų trečiųjų valstybių keliamos rizikos.

▼ M1

5. Valstybės narės informuoja Komisiją prieš priimdamos arba taikydamos 2 ir 3 dalyse nustatytas priemones.

▼ B*19 straipsnis***▼ M1**

Valstybės narės reikalauja, kad tarpvalstybinių korespondentinių santykių, kurie apima mokėjimų vykdymą, su trečiosios valstybės įstai-gomis respondentėmis atveju, be 13 straipsnyje nustatytų deramo klientų tikrinimo priemonių, užmezgdamos verslo santykius jų kredito įstaigos ir finansų įstaigos:

▼ B

- a) surinktų pakankamai informacijos apie įstaigą respondentę, kad būtų galima visiškai suprasti įstaigos respondentės veiklos pobūdį ir remiantis viešai prieinama informacija nustatyti, kokia yra įstaigos reputacija bei priežiūros kokybė;
- b) įvertintų įstaigos respondentės kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu kontrolės mechanizmus;
- c) prieš pradėdamos naujus korespondentinius santykius gautų vyresniosios vadovybės pritarimą;
- d) dokumentais įtvirtintų atitinkamus kiekvienos įstaigos įsipareigo-jimus;
- e) perleidžiamųjų sąskaitų atžvilgiu įsitikintų, kad įstaiga respondentė patikrino klientų, turinčių tiesioginę prieigą prie įstaigos korespon-dentės sąskaitų, tapatybę ir atlieka nuolatinį jų deramą tikrinimą, ir kad tokia įstaiga, gavusi prašymą, gali įstaigai korespondentei pateikti atitinkamus deramo klientų tikrinimo duomenis.

20 straipsnis

Valstybės narės reikalauja, kad sandorių arba verslo santykių su politi-koje dalyvaujančiais asmenimis atžvilgiu, be 13 straipsnyje nustatytų deramo klientų tikrinimo priemonių, įpareigotieji subjektai:

- a) turėtų įdiegtas atitinkamas rizikos valdymo sistemas, įskaitant rizika grindžiamas procedūras, kuriomis nustatoma, ar klientas arba kliento tikrasis savininkas yra politikoje dalyvaujantis asmuo;
- b) verslo santykių su politikoje dalyvaujančiais asmenimis atvejais taikytų šias priemones:
 - i) verslo santykiams su tokiais asmenimis pradėti arba jiems tęsti gautų vyresniosios vadovybės pritarimą;
 - ii) imtųsi atitinkamų priemonių turto šaltiniui ir lėšų, kurios yra susijusios su verslo santykiais arba sandoriais su tokiais asme-nimis, šaltiniui nustatyti;
 - iii) vykdytų sustiprintą nuolatinę tų verslo santykių stebėseną.

▼ M1*20a straipsnis*

1. Kiekviena valstybė narė sudaro ir nuolat atnaujina sąrašą, kuriame tiksliai nurodomos pareigos, laikomos svarbiomis viešosiomis pareigomis 3 straipsnio 9 punkto tikslais pagal nacionalinius įstatymus ir kitus teisės aktus. Valstybės narės 3 straipsnio 9 punkto tikslais prašo kiekvienos jų teritorijoje akredituotos tarptautinės organizacijos sudaryti ir nuolat atnaujinti svarbių viešųjų pareigų atitinkamoje tarptautinėje organizacijoje sąrašą. Tie sąrašai siunčiami Komisijai ir gali būti skelbiami viešai.
2. Komisija sudaro ir nuolat atnaujina tikslų pareigų, kurios laikomos svarbiomis viešosiomis pareigomis Sąjungos institucijų ir organų lygmeniu, sąrašą. Į tą sąrašą taip pat įtraukiamos pareigos, kurios gali būti pavestos Sąjungos lygmeniu akredituotiems trečiųjų šalių ir tarptautinių organų atstovams.
3. Remdamasi šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytais sąrašais Komisija sudaro bendrą visų svarbių viešųjų pareigų sąrašą 3 straipsnio 9 punkto tikslais. Tas bendras sąrašas skelbiamas viešai.
4. Šio straipsnio 3 dalyje nurodyto sąrašo duomenys apie pareigas tvarkomi pagal 41 straipsnio 2 dalyje nustatytas sąlygas.

▼ B*21 straipsnis*

Valstybės narės reikalauja, kad įpareigotieji subjektai imtųsi pagrįstų priemonių nustatyti, ar gyvybės draudimo ar kito su investicijomis susijusio draudimo sutarties naudos gavėjai ir (arba), atitinkamais atvejais, naudos gavėjo tikrasis savininkas yra politikoje dalyvaujantys asmenys. Tų priemonių imamasi ne vėliau kaip išmokant išmokas arba visiškai ar iš dalies perduodant draudimo sutartį. Nustačius didesnę riziką, valstybės narės reikalauja, kad, be 13 straipsnyje nustatytų deramo klientų tikrinimo priemonių, įpareigotieji subjektai:

- a) informuotų vyresniąją vadovybę prieš išmokėdami pajamas pagal draudimo sutartį;
- b) atliktų griežtesnį visų verslo santykių su draudėju patikrinimą.

22 straipsnis

Kai politikoje dalyvaujantis asmuo nustoja eiti svarbias viešąsias pareigas valstybėje narėje arba trečiojoje valstybėje arba svarbias viešąsias pareigas tarptautinėje organizacijoje, įpareigotieji subjektai ne trumpesnę nei 12 mėnesių laikotarpį privalo toliau atsižvelgti į to asmens tebekeliamą riziką ir taikyti tinkamas pagal rizikos lygį pritaikytas priemones tol, kol nustatoma, kad tas asmuo nebekelia politikoje dalyvaujantiems asmenims būdingos rizikos.

▼B*23 straipsnis*

Priemonės, nurodytos 20 ir 21 straipsniuose, taip pat taikomos politikoje dalyvaujančių asmenų šeimos nariams ir artimiems pagalbininkams.

24 straipsnis

Valstybės narės draudžia kredito įstaigoms ir finansų įstaigoms pradėti ar tęsti korespondentinius santykius su fiktyviu banku. Jos reikalauja, kad tos įstaigos imtųsi tinkamų priemonių užtikrinti, kad jos nepradėtų ir netęstų korespondentinių ryšių su kredito įstaiga ar finansų įstaiga, apie kurią yra žinoma, kad ji leidžia fiktyviam bankui naudotis savo sąskaitomis.

*4 SKIRSNIS****Trečiųjų šalių veikla****25 straipsnis*

Valstybės narės gali leisti įpareigotiesiems subjektams, vykdant 13 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos a, b ir c punktuose nustatytus deramo klientų tikrinimo reikalavimus, remtis trečiosiomis šalimis. Vis dėlto galutinė atsakomybė už tų reikalavimų įvykdymą tenka trečiaja šalimi besiremiančiam įpareigotajam subjektui.

26 straipsnis

1. Šiame skirsnyje terminas „trečiosios šalys“ reiškia 2 straipsnyje išvardytus įpareigotuosius subjektus, tiems įpareigotiesiems subjektams priklausančias organizacijas ar federacijas arba kitas įstaigas ar asmenis, esančius valstybėje narėje arba trečiojoje valstybėje:

- a) kurie taiko deramo klientų tikrinimo reikalavimus ir įrašų saugojimo reikalavimus, atitinkančius šioje direktyvoje nustatytus reikalavimus, ir
- b) kurių atitiktis šios direktyvos reikalavimams yra prižiūrima laikantis VI skyriaus 2 skirsnio.

2. Valstybės narės draudžia įpareigotiesiems subjektams remtis trečiosiomis šalimis, įsisteigusiomis didelės rizikos trečiosiose valstybėse. Valstybės narės gali Sąjungoje įsisteigusių įpareigotųjų subjektų filialams ir patronuojamosioms įmonėms, kuriose jie turi daugumą akcijų, netaikyti minėto draudimo, jeigu tie filialai ir patronuojamosios įmonės, kuriose jie turi daugumą akcijų, visiškai laikosi visos grupės politikos ir procedūrų pagal 45 straipsnį.

27 straipsnis

1. Valstybės narės užtikrina, kad įpareigotieji subjektai iš trečiosios šalies, kuria remiamasi, gautų būtiną informaciją, susijusią su 13 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos a, b ir c punktuose nustatytais deramo klientų tikrinimo reikalavimais.

▼ M1

2. Valstybės narės užtikrina, kad įpareigotieji subjektai, į kuriuos kreipiasi klientas, imtųsi tinkamų veiksmų užtikrinti, kad gavusi prašymą trečioji šalis iškart pateiktų atitinkamas tapatybės nustatymo ir patikrinimo duomenų kopijas, įskaitant, kai taikoma, duomenis, gautus naudojant elektroninės atpažinties priemones, teiktų atitinkamas patikimumo užtikrinimo paslaugas, kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 910/2014, arba taikytų bet kurią kitą saugų nuotolinės arba elektroninės atpažinties procesą, kurį pripažįsta, yra patvirtinusios arba priėmusios atitinkamos nacionalinės valdžios institucijos.

▼ B*28 straipsnis*

Valstybės narės užtikrina, kad buveinės valstybės narės kompetentinga institucija (kiek tai susiję su visos grupės politika ir procedūromis) ir priimančiosios valstybės narės kompetentinga institucija (kiek tai susiję su filialais ir patronuojamosiomis įmonėmis) galėtų laikyti, kad įpareigotasis subjektas laikosi pagal 26 ir 27 straipsnius priimtų nuostatų taikydamas savo grupės programą, kai laikomasi visų šių sąlygų:

- a) įpareigotasis subjektas remiasi trečiosios šalies, kuri priklauso tai pačiai grupei, pateikta informacija;
- b) ta grupė taiko deramo klientų tikrinimo priemones, įrašų saugojimo taisykles ir kovos su pinigų plovimu bei teroristų finansavimu programas pagal šią direktyvą arba lygiavertes taisykles;
- c) buveinės valstybės narės arba trečiosios valstybės kompetentinga institucija grupės lygiu prižiūri, ar veiksmingai įgyvendinami b punkte nurodyti reikalavimai.

29 straipsnis

Šis skirsnis netaikomas užsakomųjų paslaugų ar atstovavimo santykiams, kai pagal sutartinį susitarimą užsakomųjų paslaugų teikėjas arba atstovas laikytinas įpareigotojo subjekto dalimi.

III SKYRIUS

INFORMACIJA APIE TIKRUOSIUS SAVININKUS

30 straipsnis

1. ► **M1** Valstybės narės užtikrina, kad jų teritorijoje įsteigtos bendrovės ir kiti juridiniai asmenys laikytųsi reikalavimo gauti ir saugoti adekvačią, tikslią ir aktualią informaciją apie jų teritorijoje esančius tikruosius savininkus, įskaitant duomenis apie turimas naudos teises. Valstybės narės užtikrina, kad už šio straipsnio pažeidimus būtų taikomos veiksmingos, proporcingos ir atgrasomosios priemonės arba sankcijos. ◀

Valstybės narės užtikrina, kad būtų reikalaujama, jog tie subjektai, be informacijos apie savo teisėtą savininką, įpareigotiesiems subjektams pateiktų informaciją apie tikrąjį savininką, kai įpareigotieji subjektai pagal II dalį įgyvendina deramo klientų tikrinimo priemones.

▼ M1

Valstybės narės reikalauja, kad tikrieji bendrovių ar kitų juridinių asmenų savininkai, be kita ko, per akcijas, balsavimo teises, nuosavybės dalį, pareikštinių akcijų valdymą ar kontrolę kitomis priemonėmis, teiktų tiems subjektams visą reikalingą informaciją, kad bendrovė ar kitas juridinis asmuo galėtų laikytis pirmos pastraipos reikalavimų.

▼ B

2. Valstybės narės reikalauja, kad 1 dalyje nurodytą informaciją laiku galėtų gauti kompetentingos institucijos ir FŽP.

3. Valstybės narės užtikrina, kad 1 dalyje nurodyta informacija būtų laikoma kiekvienos valstybės narės centriniame registre, pavyzdžiui, komerciniame registre, bendrovių registre, kaip nurodyta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/101/EB ⁽¹⁾ 3 straipsnyje, arba viešajame registre. Valstybės narės praneša Komisijai šių nacionalinių mechanizmų ypatybes. Toje duomenų bazėje laikoma informacija apie tikruosius savininkus gali būti renkama taikant nacionalines sistemas.

▼ M1

4. Valstybės narės reikalauja, kad 3 dalyje nurodytame centriniame registre laikoma informacija būtų tinkama, tiksli ir aktuali, ir tuo tikslu nustato mechanizmus. Tokie mechanizmai apima reikalavimą, kad įpareigotieji subjektai ir, jei tinkama ir jei šis reikalavimas bereikalingai netrukdo jų pareigoms, kompetentingos institucijos praneštų apie nustatytus neatitikimus tarp centriniuose registruose esančios ir tų subjektų arba institucijų turimos informacijos apie tikruosius savininkus. Nustatytus neatitikimus valstybės narės užtikrina, kad būtų imamasi tinkamų veiksmų tiems neatitikimams laiku pašalinti ir, jei tinkama, tuo laikotarpiu centriniame registre būtų įrašoma speciali pastaba.

5. Valstybės narės užtikrina, kad informaciją apie tikruosius savininkus visais atvejais galėtų gauti:

- a) kompetentingos institucijos ir FŽP be jokių apribojimų;
- b) įpareigotieji subjektai, kai vykdomas deramas klientų tikrinimas pagal II skyrių;
- c) bet kuris plačiosios visuomenės atstovas.

Asmenys, nurodyti c punkte, gauna bent tokią informaciją: tikrojo savininko vardą ir pavardę, gimimo metus ir mėnesį, gyvenamosios vietos šalį ir pilietybę, taip pat jo turimų naudos teisių pobūdį ir apimtį.

Valstybės narės nacionalinėje teisėje nustatytomis sąlygomis gali suteikti prieigą prie papildomos informacijos, pagal kurią galima identifikuoti tikrąjį savininką. Ta papildoma informacija apima bent gimimo datą arba kontaktinius duomenis vadovaujantis duomenų apsaugos taisyklėmis.

⁽¹⁾ 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/101/EB dėl apsaugos priemonių, kurių valstybės narės reikalauja iš Sutarties 48 straipsnio antroje pastraipoje apibrėžtų bendrovių siekiant apsaugoti narių ir trečiųjų asmenų interesus, koordinavimo, siekiant suvienodinti tokias apsaugos priemones (OL L 258, 2009 10 1, p. 11).

▼ M1

5a. Valstybės narės gali padaryti prieinamą 3 dalyje nurodytuose nacionaliniuose registruose laikomą informaciją internetu užsiregistruvusiems ir mokesčių sumokėjusiems vartotojams. Šis mokesčių neturi viršyti administracinių informacijos paskelbimo sąnaudų, įskaitant sąnaudas, reikalingas registro priežiūrai ir atnaujinimui.

6. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingoms institucijoms ir FŽP būtų būtu laiku suteikiama neribota prieiga prie visos 3 dalyje nurodytame centriniame registre esančios informacijos, neperspėjant atitinkamo subjekto. Valstybės narės taip pat laiku suteikia prieigą įpareigotiesiems subjektams, vykdančioms deramo klientų tikrinimo priemones pagal II skyrių.

Prieigą prie 3 dalyje nurodyto centrinio registro gavusios kompetentingos institucijos – tai valdžios institucijos su priskirtomis kovos su pinigų plovimu ar teroristų finansavimu funkcijomis, taip pat mokesčių administratoriai, įpareigotųjų subjektų priežiūros institucijos ir institucijos, kurių užduotis yra tirti arba atlikti baudžiamąjį persekiojimą dėl pinigų plovimo, susijusių pirminių nusikaltimų ir teroristų finansavimo, aptikti ir areštuoti arba įšaldyti ir konfiskuoti nusikaltėlių turtą.

7. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos ir FŽP galėtų laiku ir nemokamai pateikti 1 ir 3 dalyse nurodytą informaciją kitų valstybių narių kompetentingoms institucijoms ir FŽP.

▼ B

8. Valstybės narės reikalauja, kad įpareigotieji subjektai tam, kad įvykdytų deramo klientų tikrinimo reikalavimus pagal II skyrių, naudotųsi ne tik 3 dalyje nurodytu centriniu registru. Tie reikalavimai vykdomi taikant rizika grindžiamą požiūrį.

▼ M1

9. Nacionalinėje teisėje nustatytais išimtinėmis aplinkybėmis, kai 5 dalies pirmos pastraipos b ir c punktuose minima prieiga tikrajam savininkui gali sukelti neproporcingą sukčiavimo, pagrobimo, šantažo, turto prievartavimo, priekabiavimo, smurto ar bauginimo riziką arba jei tikrasis savininkas yra nepilnametis ar kitaip teisiškai neveiksnius, valstybės narės kiekvienu atskiru atveju gali apriboti tokią prieigą prie visos arba dalies informacijos apie tikrąjį savininką. Valstybės narės užtikrina, kad šios išimtys būtų suteikiamos tik atlikus išsamų išimtinių aplinkybių pobūdžio įvertinimą. Užtikrinamos teisės į administracinę sprendimo dėl išimties peržiūrą ir į veiksmingą apskundimą teismine tvarka. Išimtį suteikusi valstybė narė paskelbia metinius statistinius duomenis apie suteiktų išimčių skaičių bei nurodytas priežastis ir pateikia tuos duomenis Komisijai.

Pagal šios dalies pirmą pastraipą suteikiamos išimtys netaikomos kredito ir finansų įstaigoms arba 2 straipsnio 1 dalies 3 punkto b papunktyje nurodytiems įpareigotiesiems subjektams, kurie yra valstybės pareigūnai.

▼ M1

10. Valstybės narės užtikrina, kad šio straipsnio 3 dalyje nurodyti centriniai registrai būtų sujungti per Europos centrinę platformą, įsteigtą pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2017/1132 ⁽¹⁾ 22 straipsnio 1 dalį. Valstybių narių centriniai registrai prie platformos jungiami pagal technines specifikacijas ir procedūras, nustatytas įgyvendinimo aktuose, kuriuos Komisija priėmė pagal Direktyvos (ES) 2017/1132 24 straipsnį ir šios direktyvos 31a straipsnį.

Valstybės narės užtikrina, kad šio straipsnio 1 dalyje nurodyta informacija būtų pasiekama per sujungtų registrų sistemą, sukurtą pagal Direktyvos (ES) 2017/1132 22 straipsnio 1 dalį, laikantis valstybių narių nacionalinės teisės aktų, įgyvendinančių šio straipsnio 5, 5a ir 6 dalis.

1 dalyje nurodyta informacija turi būti pasiekama per nacionalinius registrus ir registrų sąveikos sistemą bent penkerius metus ir ne daugiau kaip 10 metų nuo tada, kai bendrovė ar kitas juridinis asmuo išbraukiamas iš registro. Valstybės narės bendradarbiauja tarpusavyje ir su Komisija, kad įdiegtų įvairius prieigos tipus pagal šį straipsnį.

▼ B*31 straipsnis***▼ M1**

1. Valstybės narės užtikrina, kad šis straipsnis būtų taikomas patikos fondams ir kitiems juridinių struktūrų tipams, tokioms kaip, *inter alia*, „fiducie“, tam tikrų rūšių „Treuhand“ arba „fideicomiso“, kai tokios struktūros savo pobūdžiu ar funkcijomis yra panašios į patikos fondus. Valstybės narės nustato ypatumus, pagal kuriuos apibrėžiama, ar juridinių struktūrų sandara ar funkcijos panašios į patikos fondų struktūrą pagal jų teisę valdomų tokių juridinių struktūrų atveju.

Kiekviena valstybė narė reikalauja, kad bet kokios tiesioginės patikos, administruojamos toje valstybėje narėje, patikėtiniai gautų ir laikytų tinkamą, tikslią ir aktualią informaciją apie patikos fondo tikruosius savininkus. Ta informacija apima šių subjektų tapatybę:

- a) patikėtojo (-ų);
- b) patikėtinio (-ių);
- c) saugotojo (-ų) (jei jų esama);
- d) naudos gavėjų arba naudos gavėjų kategorijos;
- e) bet kurio kito fizinio asmens, realiai kontroliuojančio patikos fondą.

Valstybės narės užtikrina, kad už šio straipsnio pažeidimus būtų taikomos veiksmingos, proporcingos ir atgrasomosios priemonės arba sankcijos.

⁽¹⁾ 2017 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2017/1132 dėl tam tikrų bendrovių teisės aspektų (OL L 169, 2017 6 30, p. 46).

▼ M1

2. Valstybės narės užtikrina, kad patikėtiniai arba asmenys, einantys lygiavertes pareigas panašiose juridinėse struktūrose, kaip nurodyta šio straipsnio 1 dalyje, atskleistą informaciją apie savo statusą ir laiku pateiktą šio straipsnio 1 dalyje nurodytą informaciją įpareigotiesiems subjektams, kai jie, veikdami kaip patikėtiniai arba asmenys, einantys lygiavertes pareigas panašiose juridinėse struktūrose, pradeda verslo santykius arba vykdo pavienį sandorį, viršydami 11 straipsnio b, c ir d punktuose pateiktas ribines vertes.

▼ B

3. Valstybės narės reikalauja, kad 1 dalyje nurodytą informaciją laiku galėtų gauti kompetentingos institucijos ir FŽP.

▼ M1

3a. Valstybės narės reikalauja, kad informacija apie tiesioginės patikos ir panašių juridinių struktūrų, kaip nurodyta 1 dalyje, tikruosius savininkus būtų saugoma centriniame valstybės narės, kurioje patikos fondo patikėtinis ar asmuo, einantis lygiavertes pareigas panašioje juridinėje struktūroje, yra įsisteigęs arba gyvena, sukurtame tikrųjų savininkų registre.

Kai patikos fondo patikėtinis ar asmuo, einantis lygiavertes pareigas panašioje juridinėje struktūroje, yra įsisteigęs arba gyvena ne Sąjungoje, 1 dalyje nurodyta informacija saugoma valstybės narės, kurioje patikos fondo patikėtinis ar asmuo, einantis lygiavertes pareigas panašioje juridinėje struktūroje, užmezga verslo santykius arba įsigyja nekilnojamą turtą patikos fondo arba panašios juridinės struktūros vardu, sukurtame centriniame registre.

Kai patikos fondo patikėtiniai arba asmenys, einantys lygiavertes pareigas panašioje juridinėje struktūroje, yra įsisteigę arba gyvena skirtingose valstybėse narėse arba kai patikos fondo patikėtinis ar asmuo, einantis lygiavertes pareigas panašioje juridinėje struktūroje, užmezga daug verslo santykių patikos fondo arba panašios juridinės struktūros vardu skirtingose valstybėse narėse, registracijos įrodymo pažyma arba išrašas iš vienos valstybės narės turimo informacijos apie tikruosius savininkus registro gali būti laikomas pakankamu registravimo prievolės įvykdymo įrodymu.

4. Valstybės narės užtikrina, kad informaciją apie patikos fondo ar panašios juridinės struktūros tikruosius savininkus visais atvejais galėtų gauti:

- a) kompetentingos institucijos ir FŽP be jokių apribojimų;
- b) įpareigotieji subjektai, kai vykdomas deramas klientų tikrinimas pagal II skyrių;
- c) bet kuris fizinis ar juridinis asmuo, kurie gali įrodyti teisėtą interesą;
- d) bet kuris fizinis ar juridinis asmuo, pateikęs prašymą raštu dėl patikos fondo ar panašios juridinės struktūros, tiesiogiai arba netiesiogiai turintis bet kokios bendrovės ar kito juridinio asmens, išskyrus tuos, kurie nurodyti 30 straipsnio 1 dalyje, kontrolinį akcijų paketą, be kita ko, per pareikštinių akcijų valdymą ar kontrolę kitomis priemonėmis.

▼ M1

Pirmos pastraipos c ir d punktuose nurodytiems fiziniams ar juridiniams asmenims teikiama informacija apima tikrojo savininko vardą ir pavardę, gimimo metus ir mėnesį, gyvenamosios vietos šalį ir pilietybę, taip pat jo turimų naudos teisių pobūdį ir apimtį.

Valstybės narės nacionalinėje teisėje nustatytais sąlygomis gali suteikti prieigą prie papildomos informacijos, pagal kurią galima identifikuoti tikrąjį savininką. Ta papildoma informacija apima bent gimimo datą arba kontaktinius duomenis, laikantis duomenų apsaugos taisyklių. Valstybės narės gali suteikti didesnę prieigą prie registre sukauptos informacijos laikydamosi nacionalinės teisės aktų.

Prieigą prie 3a dalyje nurodyto centrinio registro gavusios kompetentingos institucijos – tai valdžios institucijos su priskirtomis kovos su pinigų plovimu ar teroristų finansavimu funkcijomis, taip pat mokesčių institucijos, įpareigotųjų subjektų priežiūros institucijos ir institucijos, kurių užduotis – tirti pinigų plovimo atvejus, susijusius pirminius nusikaltimus ir teroristų finansavimo atvejus arba atlikti baudžiamąjį persekiojimą dėl pinigų plovimo, susijusių pirminių nusikaltimų ir teroristų finansavimo, aptikti ir areštuoti arba įšaldyti ir konfiskuoti nusikaltėlių turtą.

4a. Valstybės narės gali nuspręsti suteikti prieigą prie jų nacionaliniuose registruose, nurodytuose 3a dalyje, esančios informacijos su sąlyga, kad prisiregistruojama internetu ir sumokamas mokestis, kuris negali būti didesnis nei su prieigos prie informacijos suteikimu susijusios administracinės išlaidos, įskaitant registro priežiūros ir plėtos išlaidas.

5. Valstybės narės reikalauja, kad 3a dalyje nurodytame centriniame registre laikoma informacija būtų tinkama, tiksli ir aktuali, ir tuo tikslu nustato mechanizmus. Tokie mechanizmai apima reikalavimą, kad įpareigotieji subjektai ir, jei tinkama ir jei šis reikalavimas bereikalingai netrukdo jų pareigoms, kompetentingos institucijos praneštų apie nustatytus neatitikimus tarp centriniuose registruose esančios ir tų subjektų arba institucijų turimos informacijos apie tikruosius savininkus. Nustatčius neatitikimų valstybės narės užtikrina, kad būtų imamasi tinkamų veiksmų tiems neatitikimams laiku pašalinti ir, jei tinkama, tuo laikotarpiu centriniame registre būtų įrašoma speciali pastaba.

▼ B

6. Valstybės narės užtikrina, kad įpareigotieji subjektai tam, kad įvykdytų II skyriuje nustatytus deramo klientų tikrinimo reikalavimus, naudotųsi ne tik 4 dalyje nurodytu centriniu registru. Tie reikalavimai vykdomi taikant rizika grindžiamą požiūrį.

▼ M1

7. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos ir FŽP galėtų laiku ir nemokamai pateikti 1 ir 3 dalyse nurodytą informaciją kitų valstybių narių kompetentingoms institucijoms ir FŽP.

▼ M1

7a. Nacionalinėje teisėje nustatytais išimtinėmis aplinkybėmis, kai 4 dalies pirmos pastraipos b, c ir d punktuose nurodyta prieiga tikrajam savininkui gali sukelti neproporcingą riziką, sukčiavimo, pagrobimo, šantažo, turto prievartavimo, priekabiavimo, smurto ar bauginimo riziką arba jei tikrasis savininkas yra nepilnametis ar kitaip teisiškai neveiksnius, valstybės narės kiekvienu atskiru atveju gali apriboti prieigą prie visos arba dalies informacijos apie tikrąjį savininką. Valstybės narės užtikrina, kad šios išimtys būtų suteikiamos tik atlikus išsamų išimtinių aplinkybių pobūdžio įvertinimą. Užtikrinamos teisės į administracinę sprendimo dėl išimties peržiūrą ir į veiksmingą apskundimą teismine tvarka. Išimtį suteikusi valstybė narė paskelbia metinius statistinius duomenis apie suteiktų išimčių skaičių bei nurodytas priežastis ir pateikia šiuos duomenis Komisijai.

Pagal pirmą pastraipą suteikiamos išimtys netaikomos kredito įstaigoms ir finansų įstaigoms, taip pat 2 straipsnio 1 dalies 3 punkto b papunktyje nurodytiems įpareigotiesiems subjektams, kurie yra valstybės pareigūnai.

Jei valstybė narė nusprendžia padaryti išimtį pagal pirmą pastraipą, tai neapriboja kompetentingų institucijų ir FŽP prieigos prie informacijos.

9. Valstybės narės užtikrina, kad šio straipsnio 3a dalyje nurodyti centriniai registrai būtų sujungti per Europos centrinę platformą, įsteigtą pagal Direktyvos (ES) 2017/1132 22 straipsnio 1 dalį. Valstybių narių centriniai registrai prie platformos jungiami pagal technines specifikacijas ir procedūras, nustatytas įgyvendinimo aktuose, kuriuos Komisija priėmė pagal Direktyvos (ES) 2017/1132 24 straipsnį ir šios direktyvos 31a straipsnį.

Valstybės narės užtikrina, kad šio straipsnio 1 dalyje nurodyta informacija būtų pasiekiami per sujungtų registrų sistemą, sukurtą pagal Direktyvos (ES) 2017/1132 22 straipsnio 2 dalį, laikantis valstybių narių nacionalinių įstatymų, kuriais įgyvendinamos šio straipsnio 4 ir 5 dalys.

Valstybės narės imasi tinkamų priemonių užtikrinti, kad tik 1 dalyje nurodyta atnaujinta ir realius tikruosius savininkus atitinkanti informacija būtų pasiekiami per jų nacionalinius registrus ir sujungtų registrų sistemą, o prieiga prie tos informacijos atitiktų duomenų apsaugos taisykles.

1 dalyje nurodyta informacija turi būti pasiekiami per nacionalinius registrus ir registrų sąveikos sistemą bent penkerius metus ir ne daugiau kaip 10 metų nuo tada, kai nebelieka pagrindų registruoti 3a dalyje nurodytą informaciją apie tikruosius savininkus. Valstybės narės bendradarbiauja su Komisija, kad įdiegtų įvairius prieigos tipus pagal 4 ir 4a dalis.

▼ **MI**

10. Valstybės narės Komisijai ne vėliau kaip 2019 m. liepos 10 d. praneša 1 dalyje nurodytų patikos fondų ir panašių juridinių struktūrų kategorijas, ypatybių aprašymą, pavadinimus ir, kai taikoma, teisinį pagrindą. Komisija ne vėliau kaip 2019 m. rugsėjo 10 d. *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* paskelbia tokių patikos fondų ir panašių juridinių struktūrų konsoliduotą sąrašą.

Komisija ne vėliau kaip 2020 m. birželio 26 d. Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia ataskaitą, kurioje įvertinama, ar visi patikos fondai ir panašios juridinės struktūros, kaip nurodyta 1 dalyje, valdomos pagal valstybių narių teisę, buvo tinkamai identifikuotos ir ar joms taikomi įpareigojimai, nustatyti šioje direktyvoje. Kai tinkama, Komisija imasi reikiamų priemonių, kad veiktų atsižvelgdama į tos ataskaitos rezultatus.

*31a straipsnis***Igyvendinimo aktai**

Prereikus, be įgyvendinimo aktų, kuriuos Komisija priima pagal Direktyvos (ES) 2017/1132 24 straipsnį ir laikydamosi šios direktyvos 30 ir 31 straipsniuose nustatytos taikymo apimties, Komisija įgyvendinimo aktais nustato technines specifikacijas ir procedūras, kurios reikalingos norint tarpusavyje sujungti valstybių narių centrinis registrus, kaip nurodyta 30 straipsnio 10 dalyje ir 31 straipsnio 9 dalyje, atsižvelgiant į:

- a) technines specifikacijas, kuriose apibrėžiami techniniai duomenys, kurių reikia platformos funkcijoms vykdyti, taip pat tokių duomenų saugojimo, naudojimo ir apsaugos metodas;
- b) bendruosius kriterijus, pagal kuriuos informacija apie tikruosius savininkus prieinama per sujungtų registrų sistemą, priklausomai nuo valstybių narių suteiktos prieigos laipsnio;
- c) techninius duomenis, kaip galima susipažinti su informacija apie tikruosius savininkus;
- d) galimybės naudotis registrų sąveikos sistemos teikiamomis paslaugomis technines sąlygas;
- e) technines įvairių rūšių prieigos prie informacijos apie tikruosius savininkus pagal 30 straipsnio 5 dalį ir 31 straipsnio 4 dalį sąlygas;
- f) mokėjimo tvarką, kai prieiga prie informacijos apie tikruosius savininkus apmokestinama pagal 30 straipsnio 5a dalį ir 31 straipsnio 4a dalį, atsižvelgiant į prieinamas mokėjimų priemones, pavyzdžiui, nuotolinio mokėjimo operacijas.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 64a straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

▼ **M1**

Savo įgyvendinimo aktuose Komisija siekia naudoti jau išbandytas technologijas ir egzistuojančią tvarką. Komisija užtikrina, kad rengiant sistemas patiriamos išlaidos neviršytų to, kas absoliučiai būtina siekiant įgyvendinti šią direktyvą. Komisijos įgyvendinimo aktai turi pasižymėti skaidrumu ir turi būti rengiami Komisijai ir valstybėms narėms keičiantis patirtimi ir informacija.

▼ **B**

IV SKYRIUS

PRANEŠIMO ĮPAREIGOJIMAI

1 SKIRSNIS

Bendrosios nuostatos

32 straipsnis

1. Siekdama užkirsti kelią pinigų plovimui ir teroristų finansavimui, nustatyti tokią veiklą ir veiksmingai su ja kovoti, kiekviena valstybė narė įsteigia FŽP.

2. Valstybės narės raštu praneša Komisijai atitinkamų savo FŽP pavadinimus ir adresus.

3. Kiekvienas FŽP veikia nepriklausomai ir savarankiškai, o tai reiškia, kad FŽP turi turėti įgaliojimus ir pajėgumų laisvai vykdyti savo funkcijas, įskaitant galimybę priimti savarankiškus sprendimus analizuoti konkrečią informaciją, jos prašyti ir ją skleisti. FŽP, kaip centrinis nacionalinis padalinys, yra atsakingas už pranešimų apie įtartinus sandorius ir kitos informacijos, susijusios su pinigų plovimu, su tuo susijusiais pirminiais nusikaltimais arba teroristų finansavimu, gavimą ir analizę. FŽP yra atsakingas už savo analizės rezultatų ir bet kokios papildomos aktualios informacijos platinimą kompetentingoms institucijoms, kai yra pagrindo įtarti pinigų plovimą, su tuo susijusius pirminius nusikaltimus arba teroristų finansavimą. Jis turi galimybę gauti papildomos informacijos iš įpareigotųjų subjektų.

Valstybės narės savo FŽP suteikia atitinkamus finansinius, žmogiškuosius ir techninius išteklius, kad jie galėtų vykdyti savo pareigas.

4. Valstybės narės užtikrina, kad jų FŽP turėtų galimybę tiesiogiai ar netiesiogiai laiku susipažinti su finansine, administracine ir teisėsaugos informacija, kuri jiems reikalinga pareigoms tinkamai atlikti. FŽP turi galimybę reaguoti į savo atitinkamų valstybių narių kompetentingų institucijų prašymus pateikti informaciją, kai tokie prašymai dėl informacijos pateikimo grindžiami susirūpinimu dėl su pinigų plovimu susijusių pirminių nusikaltimų arba teroristų finansavimo. Sprendimą dėl analizės atlikimo arba informacijos sklaidos priima FŽP.

▼B

5. Jeigu yra objektyvių priežasčių daryti prielaidą, kad suteikus tokią informaciją būtų padarytas neigiamas poveikis atliekamiems tyrimams ar analizėms, arba išskirtinėmis aplinkybėmis tais atvejais, kai informacijos atskleidimas būtų aiškiai neproporcingas teisėtiems fizinio ar juridinio asmens interesams arba neatitiktų tikslų, kuriais jos prašoma, FŽP prašymo dėl informacijos pateikimo patenkinti neprivalo.

6. Valstybės narės reikalauja, kad kompetentingos institucijos teiktų FŽP grįžtamąją informaciją apie tai, kaip pasinaudota pagal šį straipsnį pateikta informacija, ir apie remiantis ta informacija atliktų tyrimų ir patikrinimų rezultatus.

7. Valstybės narės užtikrina, kad FŽP turėtų įgaliojimus skubiai imtis tiesioginių arba netiesioginių veiksmų, kai įtariama, jog sandoris yra susijęs su pinigų plovimu ar teroristų finansavimu, laikinai sustabdyti arba neleisti vykdyti pradėto sandorio siekiant išanalizuoti sandorį, patvirtinti įtarimą ir išplatinti analizės rezultatus kompetentingoms institucijoms. FŽP suteikiami įgaliojimai kitos valstybės narės FŽP prašymu tiesiogiai arba netiesiogiai imtis tokių veiksmų prašymą gavusio FŽP valstybės nacionalinėje teisėje nustatytais laikotarpiais ir sąlygomis.

8. FŽP analitinė funkcija apima:

- a) operatyvinę analizę, kurią atliekant daugiausia dėmesio skiriama atskiriems atvejams ir konkrečioms tikslams arba atitinkamai atrinktai informacijai, priklausomai nuo gautos atskleistos informacijos rūšies bei apimties ir nuo to, kaip ketinama naudoti išplatintą informaciją, ir
- b) strateginę analizę, kurioje vertinamos pinigų plovimo ir teroristų finansavimo tendencijos ir modeliai.

▼M1

9. Nedarant poveikio 34 straipsnio 2 daliai, vykdydamas savo funkcijas kiekvienas FŽP turi galimybę prašyti informacijos iš bet kurio įpareigotojo subjekto, ją gauti ir naudoti šio straipsnio 1 dalyje nustatytu tikslu, net jei anksčiau nebuvo pateikta pranešimo pagal 33 straipsnio 1 dalies a punktą ar 34 straipsnio 1 dalį.

32a straipsnis

1. Valstybės narės įdiegia centralizuotus automatizuotus mechanizmus, tokius kaip centriniai registrai arba centrinės elektroninių duomenų paieškos sistemos, leidžiančius laiku identifikuoti bet kokius fizinius arba juridinius asmenis, turinčius arba kontroliuojančius mokėjimo sąskaitas ir pagal IBAN nustatomas banko sąskaitas, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 260/2012⁽¹⁾, taip pat jų teritorijoje kredito įstaigos turimus banko seifus. Valstybės narės praneša Komisijai apie tų nacionalinių mechanizmų ypatybes.

⁽¹⁾ 2012 m. kovo 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 260/2012, kuriuo nustatomi kredito pervedimų ir tiesioginio debeto operacijų eurais techniniai ir komerciniai reikalavimai ir iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 924/2009 (OL L 94, 2012 3 30, p. 22).

▼ **M1**

2. Valstybės narės užtikrina, kad šio straipsnio 1 dalyje nurodytuose centralizuotuose mechanizmuose laikomą informaciją nedelsiant ir jos nefiltravus tiesiogiai gautų nacionaliniai FŽP. Informacija taip pat turi būti prieinama nacionalinėms kompetentingoms institucijoms, kad jos galėtų vykdyti savo įsipareigojimus pagal šią direktyvą. Valstybės narės užtikrina, kad šio straipsnio 1 dalyje nurodytuose centralizuotuose mechanizmuose laikomą informaciją bet kuris FŽP galėtų laiku suteikti bet kuriam kitam FŽP pagal 53 straipsnį.

3. Toliau nurodyta informacija pasiekama ir paieška joje galima per 1 dalyje nurodytus centralizuotus mechanizmus:

— kliento sąskaitos turėtojo ir bet kokio asmens, ketinančio veikti kliento vardu: pavardė, papildyta arba kitais pagal nacionalines nuostatas, kuriomis perkeliamas 13 straipsnio 1 dalies a punktas, reikalaujamais atpažinties duomenimis, arba unikaliu atpažinties kodu;

— kliento sąskaitos turėtojo tikrojo savininko: pavardė, papildyta arba kitais pagal nacionalines nuostatas, kuriomis perkeliamas 13 straipsnio 1 dalies b punktas, reikalaujamais atpažinties duomenimis, arba unikaliu atpažinties kodu;

— banko arba mokėjimo sąskaitos: IBAN kodas, sąskaitos atidarymo ir uždarymo data;

— banko seifo: nuomininko pavardė arba pavadinimas, papildytas kitais pagal nacionalines nuostatas, kuriomis perkeliama 13 straipsnio 1 dalis, reikalaujamais atpažinties duomenimis arba unikaliu atpažinties kodu, ir nuomos laikotarpis.

4. Valstybės narės gali svarstyti galimybę reikalauti, kad kita FŽP ir kompetentingų institucijų įsipareigojimams pagal šią direktyvą vykdyti itin svarbi informacija būtų prieinama ir joje būtų galima atlikti paiešką per centralizuotus mechanizmus.

5. Komisija ne vėliau kaip 2020 m. birželio 26 d. pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą, kurioje įvertinamos sąlygos ir techninės specifikacijos bei procedūros, kuriomis užtikrinamas saugus ir efektyvus centralizuotų automatizuotų mechanizmų sujungimas. Prireikus prie tos ataskaitos pridamas pasiūlymas dėl teisėkūros procedūra priimamo akto.

32b straipsnis

1. Valstybės narės suteikia FŽP ir kompetentingoms institucijoms prieigą prie informacijos, kuri leidžia laiku identifikuoti fizinius ar juridinius asmenis, turinčius nekilnojamo turto. Tai gali būti daroma ir per registrus arba centrinės elektroninių duomenų paieškos sistemas, jei tokie registrai ar sistemos yra įdiegti.

2. Komisija ne vėliau kaip 2020 m. gruodžio 31 d. pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą, kurioje įvertinamas informacijos registruose derinimo poreikis ir proporcingumas ir įvertinamas tų registru sujungimo poreikis. Prireikus prie tos ataskaitos pridamas pasiūlymas dėl teisėkūros procedūra priimamo akto.

▼ B*33 straipsnis*

1. Valstybės narės reikalauja, kad įpareigotieji subjektai ir atitinkamai atvejais jų direktoriai ir darbuotojai visapusiškai bendradarbiautų, skubiai:

a) savo iniciatyva informuodami FŽP, be kita ko, parengdami ataskaitą, jeigu įpareigotasis subjektas žino, įtaria ar turi pakankamai pagrindo įtarti, kad lėšos, neatsižvelgiant į atitinkamą sumą, yra pajamos iš nusikalstamos veiklos arba yra susijusios su teroristų finansavimu, ir skubiai reaguodami į FŽP prašymus tokiais atvejais pateikti papildomos informacijos ir

▼ MI

b) FŽP pateikus prašymą jam tiesiogiai suteikiant visą reikiamą informaciją.

▼ B

Pranešama apie visus įtartinus sandorius, įskaitant bandymus įvykdyti sandorius.

2. Pagal 8 straipsnio 4 dalies a punktą paskirtas asmuo perduoda šio straipsnio 1 dalyje nurodytą informaciją valstybės narės, kurios teritorijoje yra įsisteigęs informaciją perduodantis įpareigotasis subjektas, FŽP.

34 straipsnis

1. Nukrypdamos nuo 33 straipsnio 1 dalies, valstybės narės 2 straipsnio 1 dalies 3 punkto a, b ir d papunkčiuose nurodytų įpareigotųjų subjektų atveju gali tinkamą atitinkamos profesijos savireguliuavimo organą paskirti ta institucija, kuri gautų 33 straipsnio 1 dalyje nurodytą informaciją.

Nedarant poveikio 2 daliai, paskirtasis savireguliuavimo organas šios dalies pirmoje pastraipoje nurodytais atvejais informaciją skubiai ir nefiltruodamas perduoda FŽP.

2. Valstybės narės 33 straipsnio 1 dalyje nustatytų įpareigojimų netaiko notarams, kitiems nepriklausomiems teisininkams, auditoriams, išorės apskaitininkams ir mokesčių konsultantams tik tokia apimtimi, kokia ta išimtis susijusi su informacija, kurią jie gauna iš savo kliento arba apie savo klientą, nustatinėdami savo kliento teisinę padėtį arba gindami savo klientą ar jam atstovaudami teismo procese arba su juo susijusiais atvejais, įskaitant konsultacijų dėl proceso inicijavimo ar vengimo teikimą, neatsižvelgiant į tai, ar tokia informacija yra gauta arba įgyta prieš tokį procesą, tokio proceso metu ar jam pasibaigus.

▼ MI

3. Valstybės narės paskirtas savireguliuavimo organas viešai skelbia metinę ataskaitą, kurioje pateikiama informacija apie:

a) priemones, kurių imtasi pagal 58, 59 ir 60 straipsnius;

b) gautų pranešimų apie pažeidimus skaičių, kaip nurodyta 61 straipsnyje, jei taikoma;

▼ M1

- c) savireguliuavimo organo gautų pranešimų skaičių, kaip nurodyta 1 dalyje, ir, atitinkamai atvejais, savireguliuavimo organo FŽP persiųstus pranešimus;
- d) jei taikoma, skaičių ir aprašymą priemonių, kurių imtasi pagal 47 ir 48 straipsnius siekiant stebėti, kaip įpareigotieji subjektai laikosi savo prievolių pagal:
 - i) 10–24 straipsnius (deramas klientų tikrinimas);
 - ii) 33, 34 ir 35 straipsnius (pranešimas apie įtartinus sandorius);
 - iii) 40 straipsnį (įrašų saugojimas); ir
 - iv) 45 ir 46 straipsnius (vidaus kontrolė).

▼ B*35 straipsnis*

1. Valstybės narės reikalauja, kad įpareigotieji subjektai nevykdytų sandorių, kurie, kiek jiems žinoma ar kaip jie įtaria, yra susiję su pajamomis iš nusikalstamos veiklos arba teroristų finansavimu, kol neįvykdo būtino veiksmo pagal 33 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos a punktą ir neįvykdo FŽP arba kompetentingų institucijų tolesnių konkrečių nurodymų vadovaujantis atitinkamos valstybės narės teise.
2. Kai nevykdyti 1 dalyje nurodytų sandorių neįmanoma arba kai dėl tokio nevykdymo gali būti pakenkta pastangoms išaiškinti asmenis, kurie turi naudoti iš įtariamų operacijos, atitinkami įpareigotieji subjektai apie tai praneša FŽP iš karto po įvykdymo.

36 straipsnis

1. Valstybės narės užtikrina, kad tuo atveju, jei kompetentingos institucijos, atlikdamos įpareigotųjų subjektų tikrinimus, kaip nurodyta 48 straipsnyje, arba bet kuriuo kitu būdu, nustato faktus, kurie galėtų būti susiję su pinigų plovimu ar teroristų finansavimu, jos skubiai apie tai praneštų FŽP.
2. Valstybės narės užtikrina, kad priežiūros įstaigos, kurios įstatymų ar kitų teisės aktų įgaliotos prižiūrėti akcijų, valiutos keitimo ir išves-tinių finansinių priemonių rinkas, nustatčiusios faktus, kurie galėtų būti susiję su pinigų plovimu ar teroristų finansavimu, apie tai praneštų FŽP.

37 straipsnis

Kai įpareigotasis subjektas arba tokio įpareigotojo subjekto darbuotojas ar direktorius gera valia atskleidžia informaciją pagal 33 ir 34 straipsnius, laikoma, kad šitaip nebuvo pažeistas joks informacijos atskleidimo apribojimas, nustatytas sutartimi arba bet kokia teisės aktu, reglamentavimo arba administracine nuostata, o įpareigotajam subjektui arba jo direktoriams ar darbuotojams netaikoma jokia atsakomybė, net ir tokiomis aplinkybėmis, kai jie tiksliai nežinojo, kokia buvo susijusi nusikalstama veikla, ir nepriklausomai nuo to, ar neteisėta veikla iš tikrųjų įvyko.

▼ M1*38 straipsnis*

1. Valstybės narės užtikrina, kad asmenys, įskaitant įpareigotojo subjekto darbuotojus ir atstovus, kurie pačioje įstaigoje arba FŽP pateikia informaciją apie įtariamą pinigų plovimą ar teroristų finansavimą, būtų teisiškai apsaugoti nuo grasinimų, atsakomųjų ar priešišku veiksmų, visų pirma nuo priešišku ar diskriminacinių su darbo santykiais susijusių veiksmų.

2. Valstybės narės užtikrina, kad asmenys, kurie susiduria su grasinimais, atsakomaisiais ar priešiškais veiksmais arba priešiškais ar diskriminaciniais su darbo santykiais susijusiais veiksmais dėl to, kad įstaigos viduje arba FŽP pateikė informaciją apie įtariamą pinigų plovimą ar teroristų finansavimą, turėtų teisę saugiai pateikti skundą atitinkamoms kompetentingoms institucijoms. Nedarant poveikio FŽP surinktos informacijos konfidencialumui, valstybės narės taip pat užtikrina, kad tokie asmenys turėtų teisę į veiksmingą teisinę gynybą, kad galėtų apsaugoti savo teises pagal šią dalį.

▼ B*2 SKIRSNIS****Draudimas atskleisti informaciją****39 straipsnis*

1. Įpareigotieji subjektai ir jų direktoriai bei darbuotojai nei susijusiam klientui, nei kitiems tretiesiems asmenims neatskleidžia, kad informacija yra, bus ar buvo perduodama pagal 33 arba 34 straipsnį, arba kad yra ar gali būti atliekamas tyrimas dėl pinigų plovimo ar teroristų finansavimo.

2. 1 dalyje nustatytas draudimas netaikomas informacijos atskleidimui kompetentingoms institucijoms, įskaitant savireguliuojamo organo, arba informacijos atskleidimui teisėsaugos tikslais.

▼ M1

3. Šio straipsnio 1 dalyje nustatytas draudimas nedraudžia keistos atskleista informacija kredito įstaigoms ir finansų institucijoms iš valstybių narių, jei jos priklauso tai pačiai grupei, ir toms įmonėms bei trečiosiose šalyse įsteigtiems jų filialams ir dukterinėms įmonėms, kuriose jos turi akcijų daugumą, jei tie filialai ir dukterinės įmonės, kuriose jos turi akcijų daugumą, visiškai laikosi visos grupės politikos ir procedūrų, įskaitant keitimosi informacija grupės viduje procedūras pagal 45 straipsnį, ir visos grupės politika ir procedūros atitinka šioje direktyvoje nustatytus reikalavimus.

▼ B

4. 1 dalyje nustatytas draudimas neužkerta kelio tarpusavyje keistos informacija 2 straipsnio 1 dalies 3 punkto a ir b papunkčiuose nurodytiems įpareigotiesiems subjektams arba trečiųjų valstybių, kurios taiko šios direktyvos reikalavimus lygiaverčius reikalavimus, subjektams, kurie vykdo savo profesinę veiklą kaip vienas juridinis asmuo ar platesnėje struktūroje, kuriai priklauso asmuo ir kuri turi bendrus savininkus ir vadovybę arba kurioje vykdoma bendra atitiktis reikalavimams kontrolei.

▼ B

5. 2 straipsnio 1 dalies 1 ir 2 punktuose bei 3 punkto a ir b papunkčiuose nurodytų įpareigotųjų subjektų atžvilgiu tokiais atvejais, kurie yra susiję su tuo pačiu klientu ir tuo pačiu sandoriu, apimančiu du arba daugiau įpareigotųjų subjektų, šio straipsnio 1 dalyje nustatytas draudimas neužkerta kelio tarpusavyje keistis informacija atitinkamiems įpareigotiesiems subjektams, su sąlyga, kad jie yra iš valstybės narės, arba subjektams, esantiems trečiojoje valstybėje, kuri taiko šios direktyvos reikalavimams lygiaverčius reikalavimus, ir jei jie priklauso tai pačiai profesinei kategorijai bei jiems taikomi profesinės paslapties ir asmens duomenų apsaugos įpareigojimai.

6. Kai 2 straipsnio 1 dalies 3 punkto a ir b papunkčiuose nurodyti įpareigotieji subjektai siekia įtikinti klientą neužsiimti neteisėta veikla, tai nelaikoma informacijos atskleidimu pagal šio straipsnio 1 dalį.

V SKYRIUS

DUOMENŲ APSAUGA, ĮRAŠŲ SAUGOJIMAS IR STATISTINIAI DUOMENYS*40 straipsnis*

1. Valstybės narės reikalauja, kad įpareigotieji subjektai pagal nacionalinę teisę saugotų toliau nurodytus dokumentus ir informaciją FŽP ar kitų kompetentingų institucijų vykdomos galimo pinigų plovimo ar teroristų finansavimo prevencijos, nustatymo ir tyrimo tikslais:

▼ M1

a) deramo klientų tikrinimo atveju – dokumentų ir informacijos, kurie būtini vykdant II skyriuje nustatytus deramo klientų tikrinimo reikalavimus, kopijas, įskaitant, kai prieinama, informaciją, gautą elektroninės atpažinties priemonėmis, atitinkamas patikimumo užtikrinimo paslaugas, kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 910/2014, ar bet kurią kitą saugų nuotolinės arba elektroninės atpažinties procesą, kurį pripažįsta, yra patvirtinusios arba priėmusios atitinkamos nacionalinės valdžios institucijos, penkerius metus po verslo santykių su klientu pabaigos arba pavienio sandorio datos;

▼ B

b) patvirtinamuosius sandorių įrodymus ir įrašus, kuriuos sudaro dokumentų originalai ar kopijos, priimtini teismo procese pagal taikytiną nacionalinę teisę, ir kurie būtini sandoriams nustatyti, – penkerius metus po to, kai baigiasi verslo santykiai su klientu, arba po nenuolatinio sandorio įvykdymo dienos.

Pasibaigus pirmoje pastraipoje nurodytiems saugojimo laikotarpiams, valstybės narės užtikrina, kad įpareigotieji subjektai asmens duomenis sunaikintų, jei nacionalinėje teisėje, kurioje nustatoma, kokiomis aplinkybėmis įpareigotieji subjektai gali ar privalo toliau saugoti duomenis, nenustatyta kitaip. Valstybės narės gali leisti arba reikalauti toliau saugoti informaciją, atlikusios išsamų tokio tolesnio pratęsimo būtinumo ir proporcingumo vertinimą ir laikydamos jį pateisinamu dėl būtinybės užkirsti kelią pinigų plovimui ar teroristų finansavimui, tas veikas nustatyti arba iširti. Tas tolesnio saugojimo pratęsimo laikotarpis negali viršyti penkerių papildomų metų.

▼ M1

Šioje dalyje nurodytas saugojimo laikotarpis, įskaitant tolesnį saugojimo laikotarpį, neviršijantį papildomų penkerių metų, taip pat taikomas duomenims, gaunamiems per 32a straipsnyje nurodytus centralizuotus mechanizmus.

▼ B

2. Tais atvejais, kai 2015 m. birželio 25 d. valstybėje narėje yra nebaigtų teismo procesų, susijusių su įtariamo pinigų plovimo ar teroristų finansavimo prevencija, nustatymu, tyrimu arba dėl to vykdomu baudžiamuoju persekiojimu, o įpareigotasis subjektas turi informacijos arba dokumentų, susijusių su tais nebaigtais procesais, įpareigotasis subjektas pagal nacionalinę teisę tokią informaciją arba tuos dokumentus gali saugoti penkerius metus nuo 2015 m. birželio 25 d. Vals tybės narės, nedarant poveikio nacionalinės baudžiamosios teisės nuostatoms dėl įrodymų, kurios taikomos vykstantiems nusikalstamų veikų tyrimams ir teismo procesams, gali leisti arba reikalauti tokią informaciją ar dokumentus saugoti papildomą penkerių metų laikotarpį, jeigu nustatyta, kad toks tolesnio saugojimo pratęsimas yra būtinas ir proporcingas dėl įtariamo pinigų plovimo ar teroristų finansavimo prevencijos, nustatymo, tyrimo arba dėl to vykdomo baudžiamojo persekiojimo.

41 straipsnis

1. Pagal šią direktyvą atliekamam asmens duomenų tvarkymui taikoma į nacionalinę teisę perkelta Direktyva 95/46/EB. Komisijos ar EPI pagal šią direktyvą atliekamam asmens duomenų tvarkymui taikomas Reglamentas (EB) Nr. 45/2001.

2. Įpareigotieji subjektai pagal šią direktyvą tvarko asmens duomenis tik pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos tikslais, kaip nurodyta 1 straipsnyje, ir tie duomenys toliau netvarkomi, jei tai nesuderinama su tais tikslais. Draudžiama asmens duomenis pagal šią direktyvą tvarkyti kitais tikslais, pavyzdžiui, komerciniais tikslais.

3. Įpareigotieji subjektai naujiems klientams, prieš pradėdami verslo santykius arba prieš vykdydami nenuolatinį sandorį, pateikia pagal Direktyvos 95/46/EB 10 straipsnį reikalaujamą informaciją. Ta informacija visų pirma apima bendrą pranešimą apie teisinę prievoles, pagal šią direktyvą nustatytas įpareigotiesiems subjektams, kai jie tvarko asmens duomenis pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos tikslais, kaip nurodyta šios direktyvos 1 straipsnyje.

4. Taikydamos 39 straipsnio 1 dalyje nustatytą draudimą atskleisti informaciją, valstybės narės priima teisėkūros priemones, kuriomis visiškai arba iš dalies apribojama duomenų subjekto teisė susipažinti su asmens duomenimis, kurie susiję su juo, ir kurios yra tokio masto, kad toks dalinis arba visiškai apribojimas, deramai atsižvelgiant į atitinkamo asmens teisėtus interesus, būtų demokratinėje visuomenėje būtina ir proporcinga priemonė siekiant:

a) sudaryti sąlygas įpareigotajam subjektui arba kompetentingai nacionalinei institucijai tinkamai atlikti savo pareigas šios direktyvos tikslais arba

▼ B

- b) išvengti trukdymo oficialiam arba teisiniam nagrinėjimui, analizei, tyrimui ar procedūroms šios direktyvos tikslais ir užtikrinti, kad nebūtų pakenkta pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijai, tyrimui ir nustatymui.

42 straipsnis

Valstybės narės reikalauja, kad jų įpareigotieji subjektai būtų įdiegę sistemas, kurios leistų saugiais kanalais ir užtikrinant visapusišką užklausų konfidencialumą visapusiškai ir greitai atsakyti į jų FŽP ar kitų institucijų – pagal jų nacionalinę teisę – užklausas, ar jos turi arba per penkerių metų iki tos užklausos laikotarpį turėjo verslo santykių su nurodytais asmenimis ir koks yra arba buvo tokių santykių pobūdis.

▼ M1*43 straipsnis*

Asmens duomenų tvarkymas pagal šią direktyvą pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos tikslais, kaip nurodyta 1 straipsnyje, laikomas viešojo intereso klausimu pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2016/679 ⁽¹⁾.

44 straipsnis

1. Valstybės narės, siekdamos prisidėti rengiant rizikos vertinimą pagal 7 straipsnį, užtikrina, kad jos būtų pajėgios įvertinti savo kovos su pinigų plovimu ar teroristų finansavimu sistemų veiksmingumą, tuo tikslu kaupdamos išsamius statistinius duomenis, susijusius su tokių sistemų veiksmingumu.

2. 1 dalyje nurodyti statistiniai duomenys apima:

- a) skirtingų sektorių, kuriems taikoma ši direktyva, dydį ir svarbą rodančius duomenis, įskaitant kiekvieno sektoriaus fizinių asmenų ir subjektų skaičių bei reikšmę ekonomikai;
- b) duomenis, kuriais vertinami nacionalinės kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu sistemos pranešimų, tyrimų ir teisiniai etapai, įskaitant pranešimų FŽP apie įtartinus sandorius skaičių, priemones, kurių buvo imtasi atsižvelgiant į tuos pranešimus, taip pat per metus ištirtų atvejų skaičių, baudžiamojon atsakomybėn patrauktų asmenų skaičių, už pinigų plovimo ar teroristų finansavimo nusikaltimus nuteistų asmenų skaičių, pirminių nusikaltimų rūšis, jei tokia informacija prieinama, ir įšaldyto, areštuoto ar konfiskuoto turto vertę eurais;

⁽¹⁾ 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendras duomenų apsaugos reglamentas) (OL L 119, 2016 5 4, p. 1).

▼ M1

- c) jei yra, duomenis, rodančius pranešimų, kuriais remiantis vėliau atlikti tyrimai, skaičių ir procentinę dalį, kartu su metine ataskaita įpareigotiesiems subjektams, kurioje išsamiau išdėstoma jų pateiktų pranešimų nauda ir tolesni su jais susiję veiksmai;
- d) duomenis apie tai, kiek tarpvalstybinių prašymų dėl informacijos FŽP buvo pateikta, gauta, atmesta ir iš dalies arba visiškai patenkinta, suskirstytus pagal valstybę partnerę;
- e) už kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu priežiūrą atsakingoms kompetentingoms institucijoms skirtus žmogiškuosius išteklius ir FŽP skirtus žmogiškuosius išteklius 32 straipsnyje nurodytoms užduotims atlikti;
- f) priežiūros veiksmų skaičių vietoje ir ne vietoje, atliekant priežiūros veiksmus nustatytų pažeidimų skaičių ir priežiūros institucijų paskirtas sankcijas ir (arba) administracines priemones.
3. Valstybės narės užtikrina, kad kasmet būtų skelbiama jų statistinių duomenų konsoliduota apžvalga.
4. Valstybės narės kasmet perduoda Komisijai 2 dalyje nurodytus statistinius duomenis. Komisija paskelbia metinę ataskaitą, kurioje apibendrina ir paaiškina 2 dalyje nurodytus statistinius duomenis. Ši ataskaita skelbiama jos interneto svetainėje.

▼ B

VI SKYRIUS

POLITIKA, PROCEDŪROS IR PRIEŽIŪRA*1 SKIRSNIS**Vidaus procedūros, mokymas ir grįžtamoji informacija**45 straipsnis*

1. Valstybės narės reikalauja, kad grupei priklausantys įpareigotieji subjektai įgyvendintų visos grupės politiką ir procedūras, įskaitant duomenų apsaugos politiką, taip pat politiką ir procedūras, susijusias su keitimusi informacija grupės viduje, kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu tikslais. Ta politika ir procedūros veiksmingai įgyvendinamos valstybėse narėse ir trečiosiose valstybėse esančiuose filialuose ir patronuojamosiose įmonėse, kuriose jie turi daugumą akcijų.
2. Valstybės narės reikalauja, kad įpareigotieji subjektai, valdantys padalinius kitoje valstybėje narėje, užtikrintų, kad tie padaliniai laikytųsi tos kitos valstybės narės nacionalinių nuostatų, kuriomis įgyvendinama ši direktyva.

▼ B

3. Valstybės narės užtikrina, kad tais atvejais, kai įpareigotieji subjektai turi filialų ar patronuojamųjų įmonių, kuriose jie turi daugumą akcijų, trečiosiose valstybėse, kuriose būtinausi kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu reikalavimai ne tokie griežti kaip valstybėse narėse, trečiojoje valstybėje esantys jų filialai ir patronuojamosios įmonės, kuriose jie turi daugumą akcijų, įgyvendintų valstybės narės reikalavimus, įskaitant duomenų apsaugos reikalavimus, kiek tai leidžiama pagal trečiosios valstybės teisę.

▼ M1

4. Valstybės narės ir EPI informuoja vienos kitas apie atvejus, kai trečiosios valstybės teisė neleidžia įgyvendinti pagal 1 dalį reikalaujamos politikos ir procedūrų. Tokiais atvejais gali būti imamasi suderintų veiksmų sprendimui rasti. Vertindamos, kurios trečiosios valstybės neleidžia įgyvendinti pagal 1 dalį reikalaujamos politikos ir procedūrų, valstybės narės ir EPI atsižvelgia į visus teisinius suvaržymus, kurie gali trukdyti tinkamai įgyvendinti tą politiką ir procedūras, įskaitant slaptumą, duomenų apsaugą ir kitus suvaržymus, dėl kurių ribojami informacijos, kuri gali būti svarbi tam tikslui, mainai.

▼ B

5. Valstybės narės reikalauja, kad tais atvejais, kai trečiosios valstybės teisė neleidžia įgyvendinti pagal 1 dalį reikalaujamos politikos ir procedūrų, įpareigotieji subjektai užtikrintų, kad filialai ir patronuojamosios įmonės, kuriose jie turi daugumą akcijų, toje trečiojoje valstybėje imtųsi papildomų priemonių veiksmingai valdyti pinigų plovimo ar teroristų finansavimo riziką ir informuotų savo buveinės valstybės narės kompetentingas institucijas. Jei papildomų priemonių neužtenka, buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos imasi papildomų priežiūros veiksmų, įskaitant reikalavimą, kad grupė nepradėtų verslo santykių arba juos užbaigtų ir kad nevykdytų sandorių, o atitinkamai atvejais – reikalavimą grupei nutraukti veiklą trečiojoje valstybėje.

6. EPI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nurodoma, kokios rūšies 5 dalyje nurodytų papildomų priemonių ir kokių būtinausių veiksmų turi imtis kredito įstaigos ir finansų įstaigos, kai trečiosios valstybės teisė neleidžia įgyvendinti pagal 1 ir 3 dalis reikalaujamų priemonių.

EPI techninių reguliavimo standartų projektus, nurodytus pirmoje pastraipoje, pateikia Komisijai ne vėliau kaip 2016 m. gruodžio 26 d.

7. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti šio straipsnio 6 dalyje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal reglamentų (ES) Nr. 1093/2010, (ES) Nr. 1094/2010 ir (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnius.

8. Valstybės narės užtikrina, kad grupės viduje būtų leidžiama keistis informacija. Grupėje keičiamasi Finansinės žvalgybos padaliniui pateikta informacija apie įtarimus, kad lėšos yra pajamos iš nusikaltamos veiklos arba yra susijusios su teroristų finansavimu, jei FŽP nenurodo kitaip.

▼B

9. Valstybės narės gali reikalauti, kad elektroninių pinigų išleidėjai, kaip apibrėžta Direktyvos 2009/110/EB 2 straipsnio 3 punkte, ir mokėjimo paslaugų teikėjai, kaip apibrėžta Direktyvos 2007/64/EB 4 straipsnio 9 punkte, kurie jų teritorijoje įsteigti ne filialų forma ir kurių pagrindinė buveinė yra kitoje valstybėje narėje, jų teritorijoje paskirtų pagrindinį kontaktinį punktą, siekiant skiriančiosios įstaigos vardu užtikrinti, kad būtų laikomasi kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu taisyklių, ir kompetentingoms institucijoms sudaryti palankesnes sąlygas vykdyti priežiūrą, be kita ko, kompetentingoms institucijoms pateikiant dokumentus ir informaciją jų prašymu.

10. EPI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose pateikiami aplinkybių, kuriomis tikslinga paskirti pagrindinį kontaktinį punktą pagal 9 dalį, nustatymo kriterijai ir nurodoma, kokios turėtų būti pagrindinių kontaktinių punktų funkcijos.

EPI techninių reguliavimo standartų projektus, nurodytus pirmoje pastraipoje, pateikia Komisijai ne vėliau kaip 2017 m. birželio 26 d.

11. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti šio straipsnio 10 dalyje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal reglamentų (ES) Nr. 1093/2010, (ES) Nr. 1094/2010 ir (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnius.

46 straipsnis

1. Valstybės narės reikalauja, kad įpareigotieji subjektai imtųsi jiems kylančiai rizikai, jų pobūdžiui ir apimčiai proporcingų priemonių tam, kad jų darbuotojai žinotų apie šios direktyvos pagrindu priimtas nuostatas, įskaitant atitinkamus duomenų apsaugos reikalavimus.

Tokios priemonės apima jų darbuotojų dalyvavimą specialiose tęstinėse mokymo programose, kuriose jie būtų mokomi atpažinti operacijas, galimai susijusias su pinigų plovimu ar teroristų finansavimu, ir jiems būtų nurodoma, kaip elgtis tokiais atvejais.

Kai fizinis asmuo, priskiriamas vienai iš 2 straipsnio 1 dalies 3 punkte išvardytų kategorijų, vykdo profesinę veiklą kaip juridinio asmens darbuotojas, šiame skirsnyje nustatyti įpareigojimai yra taikomi tam juridiniam asmeniui, o ne minėtam fiziniam asmeniui.

2. Valstybės narės užtikrina, kad įpareigotieji subjektai turėtų galimybę susipažinti su naujausia informacija apie pinigų plovėjų ir teroristų finansuotojų veiklą ir požymius, leidžiančius atpažinti įtartinus sandorius.

3. Valstybės narės užtikrina, kad įpareigotiesiems subjektams, kai įmanoma, būtų laiku pateikiami atsiliepimai apie pranešimų, susijusių su įtariamu pinigų plovimu ar teroristų finansavimu, veiksmingumą ir toliau taikytas priemones.

▼ B

4. Valstybės narės reikalauja, kad įpareigotieji subjektai, kai taikytina, nustatytų valdybos narį, atsakingą už atitiktai šios direktyvos nuostatomis užtikrinti būtinų įstatymų ir kitų teisės aktų nuostatų įgyvendinimą.

2 SKIRSNIS

Priežiūra

47 straipsnis

▼ M1

1. Valstybės narės nustato, kad virtualiųjų ir dekretinių valiutų konvertavimo paslaugų teikėjai ir depozicinės piniginės paslaugų teikėjai būtų registruojami, valiutos keityklos, čekių gryninimo įstaigos ir patikos arba bendrovių paslaugų teikėjai būtų licencijuojami ar registruojami, o lošimo paslaugų teikėjų veikla būtų reguliuojama.

▼ B

2. Valstybės narės reikalauja, kad kompetentingos institucijos užtikrintų, kad asmenys, kurie 1 dalyje nurodytuose subjektuose eina vadovaujamas pareigas arba yra tokių subjektų tikrieji savininkai, būtų kompetentingi ir tinkami.

3. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos imtųsi būtinų priemonių, siekdamos užkirsti kelią už atitinkamų rūšių nusikaltimus nuteistiems nusikaltėliams ar jų bendrininkams eiti vadovaujamas pareigas 2 straipsnio 1 dalies 3 punkto a, b ir d papunkčiuose nurodytuose įpareigotuose subjektuose ar būti tų įpareigotųjų subjektų tikraisiais savininkais.

48 straipsnis

1. Valstybės narės reikalauja, kad kompetentingos institucijos vykdytų veiksmingą stebėseną ir imtųsi priemonių, būtinų užtikrinti atitiktį šiai direktyvai.

▼ M1

1a. Kad būtų palengvintas ir skatinamas veiksmingas bendradarbiavimas, visų pirma keitimasis informacija, valstybės narės pateikia Komisijai įpareigotųjų subjektų kompetentingų institucijų, išvardytų 2 straipsnio 1 dalyje, sąrašą ir jų kontaktinius duomenis. Valstybės narės užtikrina, kad Komisijai teikiama informacija būtų reguliariai atnaujinama.

Komisija savo svetainėje viešai paskelbia tų institucijų registrą ir jų kontaktinius duomenis. Į registrą įtrauktos institucijos, neviršydamos savo įgaliojimų, atlieka ryšių su atitinkamomis kompetentingomis institucijomis kitose valstybėse narėse palaikymo funkcijas. Valstybių narių finansų priežiūros institucijos taip pat atlieka ryšių su EPI palaikymo funkcijas.

Siekdamos užtikrinti tinkamą šios direktyvos įgyvendinimą valstybės narės reikalauja, kad visiems įpareigotiesiems subjektams būtų taikoma tinkama priežiūra, įskaitant įgaliojimus atlikti priežiūrą vietoje ir ne vietoje, o pažeidimų atveju imasi tinkamų ir proporcingų administracinių priemonių padėčiai ištaisyti.

▼ M1

2. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos turėtų pakankamai įgaliojimų, įskaitant įgaliojimą reikalauti pateikti bet kokią informaciją, reikalingą atitikties stebėsenai ir patikrinimams vykdyti, taip pat turėtų pakankamai finansinių, žmogiškųjų ir techninių išteklių savo funkcijoms vykdyti. Valstybės narės užtikrina, kad tų institucijų darbuotojai būtų sąžiningi ir tinkamos kvalifikacijos ir laikytųsi aukštų profesinių standartų, įskaitant konfidencialumo, duomenų apsaugos ir su interesų konfliktais susijusius standartus.

▼ B

3. Kredito įstaigų, finansų įstaigų ir lošimo paslaugų teikėjų atžvilgiu kompetentingos institucijos turi didesnius priežiūros įgaliojimus.

▼ M1

4. Valstybės narės užtikrina, kad valstybės narės, kurioje įpareigotasis subjektas valdo padalinius, kompetentingos institucijos prižiūrėtų, kad tie padaliniai laikytųsi tos valstybės narės nacionalinių nuostatų, kuriomis perkeliama ši direktyva.

Tais atvejais, kai į grupės sudėtį įeina kredito ir finansų įstaigos, valstybės narės užtikrina, kad pirmoje pastraipoje nustatytais tikslais valstybės narės, kurioje įsteigta patronuojančioji įmonė, kompetentingos institucijos bendradarbiautų su valstybių narių, kuriose įsteigti į grupės sudėtį įeinantys padaliniai, kompetentingomis institucijomis.

45 straipsnio 9 dalyje nurodytų padalinių atveju priežiūra, kaip nurodyta šios dalies pirmoje pastraipoje, gali apimti tinkamas ir proporcingas priemones, skirtas dideliems trūkumams, kuriuos reikia nedelsiant šalinti, spręsti. Tos priemonės yra laikinos ir nutraukiamos pašalinus nustatytus trūkumus, be kita ko, padedant įpareigotojo subjekto buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms arba su jomis bendradarbiaujant, vadovaujantis 45 straipsnio 2 dalimi.

▼ B

5. Valstybės narės užtikrina, kad valstybės narės, kurioje įpareigotasis subjektas valdo padalinius, kompetentingos institucijos bendradarbiautų su valstybės narės, kurioje yra įpareigotojo subjekto pagrindinė buveinė, kompetentingomis institucijomis, kad būtų užtikrinta veiksminga šios direktyvos reikalavimų laikymosi priežiūra.

▼ M1

Tais atvejais, kai į grupės sudėtį įeina kredito ir finansų įstaigos, valstybės narės užtikrina, kad valstybės narės, kurioje įsteigta patronuojančioji įmonė, kompetentingos institucijos prižiūrėtų, kad būtų veiksmingai įgyvendinama visos grupės politika ir procedūros, kaip nurodyta 45 straipsnio 1 dalyje. Tuo tikslu valstybės narės užtikrina, kad valstybės narės, kurioje įsteigtos į grupės sudėtį įeinančios kredito ir finansų įstaigos, kompetentingos institucijos bendradarbiautų su valstybės narės, kurioje įsteigta patronuojančioji įmonė, kompetentingomis institucijomis.

▼ B

6. Valstybės narės užtikrina, kad priežiūrai taikydamos rizika grindžiamą požiūrį kompetentingos institucijos:

a) aiškiai suprastų jų valstybėje narėje kylančią pinigų plovimo ir teroristų finansavimo riziką;

▼B

b) turėtų galimybę vietoje ir nuotoliniu būdu susipažinti su visa atitinkama informacija apie konkrečią vietinę ir tarptautinę riziką, susijusią su įpareigotųjų subjektų klientais, produktais ir paslaugomis, ir

c) vietoje ir nuotoliniu būdu vykdomos priežiūros periodiškumą ir nuodugnumą grįstų įpareigotųjų subjektų rizikos pobūdžiu ir toje valstybėje narėje kylančia pinigų plovimo bei teroristų finansavimo rizika.

7. Įpareigotųjų subjektų rizikos pobūdžio, susijusio su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu, įskaitant reikalavimų nesilaikymo riziką, vertinimas peržiūrimas tiek periodiškai, tiek įvykus svarbiems jų valdymo ir veiklos įvykiams ar pokyčiams.

8. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos atsižvelgtų į įpareigotajam subjektui leidžiamos diskrecijos laipsnį ir atitinkamai peržiūrėtų su šia diskrecija susijusius rizikos vertinimus, taip pat jo vidaus politikos, kontrolės ir procedūrų pakankumą ir įgyvendinimą.

9. 2 straipsnio 1 dalies 3 punkto a, b ir d papunkčiuose nurodytų įpareigotųjų subjektų atžvilgiu valstybės narės gali leisti šio straipsnio 1 dalyje nurodytas funkcijas atlikti savireguliacijos organams, su sąlyga, kad tie savireguliacijos organai atitinka šio straipsnio 2 dalį.

10. EPI ne vėliau kaip 2017 m. birželio 26 d. pagal reglamentų (ES) Nr. 1093/2010, (ES) Nr. 1094/2010 ir (ES) Nr. 1095/2010 16 straipsnį parengia kompetentingoms institucijoms skirtas gaires dėl rizika grindžiamos priežiūros metodo savybių ir veiksnių, kurių reikia imtis vykdant rizika grindžiamą priežiūrą. Visų pirma atsižvelgiama į veiklos pobūdį bei apimtį, o prireikus ir kai tai proporcinga, imamasi konkrečių priemonių.

3 SKIRSNIS

Bendradarbiavimas

I poskirsnis

Nacionalinis bendradarbiavimas**▼M1**

49 straipsnis

Valstybės narės, be kita ko, siekdamos įgyvendinti įpareigojimą pagal 7 straipsnį, užtikrina, kad politikos formuotojai, FŽP, priežiūros institucijos ir kitos kompetentingos institucijos, dalyvaujančios kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu veikloje, taip pat mokesčių administratoriai ir teisėsaugos institucijos, veikiančios pagal šią direktyvą, turėtų veiksmingus mechanizmus, kad galėtų šalies viduje bendradarbiauti ir koordinuoti veiksmus plėtojant ir įgyvendinant kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu politiką ir veiklą.

▼B

II poskirsnis

Bendradarbiavimas su EPI*50 straipsnis*

Kompetentingos institucijos teikia EPI visą informaciją, būtiną jų pareigoms pagal šią direktyvą vykdyti.

▼M1

IIa poskirsnis

Valstybių narių kompetentingų institucijų tarpusavio bendradarbiavimas*50a straipsnis*

Taikydamos šią direktyvą valstybės narės nedraudžia kompetentingų institucijų savitarpio informacijos mainų arba pagalbos ir tuo tikslu nenustato nepagrįstų ar per didelių apribojimų. Valstybės narės ypatingai užtikrina, kad kompetentingos institucijos neatsisakytų vykdyti pagalbos prašymo tokiu pagrindu:

- a) laikant, kad prašymas taip pat susijęs su mokesčių klausimais;
- b) nacionalinėje teisėje reikalaujama, kad įpareigotieji subjektai išlaikytų slaptumą ar konfidencialumą, išskyrus tuos atvejus, kai atitinkama informacija, kurios prašoma, saugoma pagal teisinę privilegiją arba jai taikomas teisinės profesinės paslapties principas, kaip nurodyta 34 straipsnio 2 dalyje;
- c) užklausa gavusioje valstybėje narėje vyksta apklausa, tyrimas arba nagrinėjimas, išskyrus atvejus, kai pagalbos teikimas kliudytų tai apklausai, tyrimui arba nagrinėjimui;
- d) prašymą pateikusios kompetentingos institucijos partnerės įgaliojimų pobūdis ar statusas skiriasi nuo prašymą gavusios kompetentingos institucijos įgaliojimų.

▼B

III poskirsnis

FŽP bendradarbiavimas tarpusavyje ir su Komisija*51 straipsnis*

Komisija gali suteikti būtiną paramą, kad palengvintų koordinavimą, taip pat ir keitimąsi informacija tarp FŽP Sąjungoje. Ji gali reguliariai rengti ES FŽP platformos, kurią sudaro valstybių narių FŽP atstovai, susitikimus, kad sudarytų palankesnes sąlygas FŽP bendradarbiauti tarpusavyje, būtų keičiamasi nuomonėmis ir ji teiktų konsultacijas FŽP ir pranešimus teikiantiems subjektams svarbiais įgyvendinimo klausimais ir su bendradarbiavimu susijusiais klausimais, tokiais kaip veiksmingas FŽP bendradarbiavimas, įtartinų tarpvalstybinio pobūdžio sandorių nustatymas, pranešimų teikimo formų standartizavimas per „FIU.net“ arba jį pakeisiančią priemonę, bendra tarpvalstybinių atvejų analizė, taip pat pinigų plovimo ir teroristų finansavimo rizikos vertinimui nacionaliniu ir viršvalstybiniu lygmeniu svarbių tendencijų bei veiksmų nustatymas.

▼ B*52 straipsnis*

Valstybės narės užtikrina, kad FŽP kuo labiau bendradarbiautų tarpusavyje nepriklausomai nuo jų organizacinio statuso.

*53 straipsnis***▼ M1**

1. Valstybės narės užtikrina, kad FŽP savo iniciatyva arba jų to paprašius keistųsi bet kokia informacija, kuri gali būti aktuali FŽP tvarkant ir analizuojant informaciją, susijusią su pinigų plovimu ar teroristų finansavimu ir į tai įtrauktu fiziniu ar juridiniu asmeniu, nepriklausomai nuo susijusių pirminių nusikaltimų rūšies ir net jei keitimosi metu pirminių nusikaltimų rūšis nebuvo nustatyta.

▼ B

Prašyme nurodomi svarbūs faktai, bendrosios aplinkybės, prašymo priežastys ir tai, kaip prašoma informacija bus naudojama. Gali būti taikomi skirtingi keitimosi mechanizmai, jei taip susitarta tarp FŽP, visų pirma keičiantis informacija per „FIU.net“ arba jį pakeisiančią priemonę.

FŽP, pagal 33 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos a punktą gavęs pranešimą, susijusį su kita valstybe nare, nedelsdamas perduoda jį tos valstybės narės FŽP.

2. Valstybės narės užtikrina, kad FŽP, kuriam kitas FŽP pateikė 1 dalyje nurodytos informacijos prašymą, atsakydamas į jį būtų įpareigotas pasinaudoti visais turimais įgaliojimais, kuriais jis paprastai naudotųsi šalies viduje, kad gautų ir išanalizuotų informaciją. FŽP, kuriam pateiktas prašymas, atsakymą pateikia laiku.

Kai FŽP nori gauti papildomos informacijos iš kitoje valstybėje narėje įsisteigusio įpareigotojo subjekto, kuris veikia jos teritorijoje, prašymas adresuojamas valstybės narės, kurioje yra įsisteigęs įpareigotasis subjektas, FŽP. ► **M1** Tas FŽP gauna informaciją pagal 33 straipsnio 1 dalį ir nedelsdamas perduoda atsakymus. ◀

3. FŽP gali atsisakyti keistis informacija tik išskirtinėmis aplinkybėmis, kai apsikeitimas informacija galėtų prieštarauti pagrindiniams jo nacionalinės teisės principams. Tos išimtys nurodomos taip, kad būtų užkirstas kelias piktnaudžiavimui ir nepagrįstiems laisvo keitimosi informacija analitiniais tikslais apribojimams.

54 straipsnis

Pagal 52 ir 53 straipsnius gauta informacija ir dokumentai naudojami šioje direktyvoje nustatytiems FŽP pareigoms vykdyti. Pagal 52 ir 53 straipsnius keisdamasis informacija ir dokumentais, juos teikiantis FŽP gali nustatyti tos informacijos naudojimo apribojimus ir sąlygas. Juos gaunantis FŽP laikosi tokių apribojimų ir sąlygų.

▼ M1

Valstybės narės užtikrina, kad FŽP paskirtų bent vieną asmenį ryšiams ar punktą, atsakingą už gaunamus informacijos prašymus iš FŽP kitose valstybėse narėse.

▼ B*55 straipsnis*

1. Valstybės narės užtikrina, kad informacija, kuria apsieista pagal 52 ir 53 straipsnius, būtų naudojama tik tuo tikslu, kuriuo jos buvo prašoma ar kuriuo ji buvo pateikta, ir kad gaunančiojo FŽP gautos informacijos platinimo bet kokiai kitai institucijai, agentūrai ar skyriui atveju arba bet kokio tos informacijos naudojimo tokiais tikslais, kurie viršija iš pradžių patvirtintus tikslus, atveju būtų privaloma gauti išankstinį informaciją suteikusių FŽP sutikimą.

▼ M1

2. Valstybės narės užtikrina, kad prašomas FŽP išankstinis sutikimas dėl informacijos platinimo kompetentingoms institucijoms būtų suteiktas nedelsiant ir kuo platesniu mastu, nepriklausomai nuo susijusių pirminių nusikaltimų rūšių. Gavęs prašymą FŽP negali atsisakyti duoti sutikimo dėl tokio platinimo, išskyrus tuos atvejus, kai tai viršytų jo kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu nuostatų taikymo sritį arba galėtų pakenkti tyrimui, arba kitaip neatitiktų tos valstybės narės nacionalinės teisės pagrindinių principų. Kiekvienas toks atsisakymas duoti sutikimą turi būti tinkamai paaiškinamas. Tos išimtys nurodomos taip, kad būtų užkirstas kelias piktnaudžiavimui ir nepagrįstiems informacijos platinimo kompetentingoms institucijoms apribojimams.

▼ B*56 straipsnis*

1. Valstybės narės reikalauja, kad jų FŽP naudotų saugius tarpusavio bendravimo kanalus, ir skatina naudotis „FIU.net“ arba jį pakeisiančia priemone.

2. Valstybės narės užtikrina, kad jų FŽP, siekdami atlikti šioje direktyvoje jiems nustatytas užduotis, pagal nacionalinę teisę bendradarbiautų pažangiausių technologijų taikymo srityje. Tos technologijos sudaro sąlygas FŽP savo duomenis lyginti su kitų FŽP duomenimis anonimiškai ir užtikrinant visišką asmens duomenų apsaugą, siekiant nustatyti FŽP dominančius subjektus kitose valstybėse narėse ir identifikuoti jų pajamas ir lėšas.

▼ M1*57 straipsnis*

Pirminių nusikaltimų, kaip nurodyta 3 straipsnio 4 punkte, apibrėžčių nacionalinėje teisėje skirtumai netrukdo FŽP teikti pagalbos kitam FŽP ir neriboja keitimosi informacija, jos platinimo ir naudojimo pagal 53, 54 ir 55 straipsnius.

▼ **M1**

IIIa poskirsnis

Bendradarbiavimas tarp kompetentingų institucijų, prižiūrinčių kredito ir finansų įstaigas, ir kitų profesinė paslaptimi saistomų institucijų*57a straipsnis*

1. Valstybės narės reikalauja, kad visi kredito ir finansų įstaigų atitiktį šiai direktyvai prižiūrinčiose kompetentingose institucijose dirbantys ar dirbę asmenys ir tokių kompetentingų institucijų vardu veikiančios auditoriai ir ekspertai būtų saistomi prievolės saugoti profesinę paslaptį.

Nedarant poveikio atvejams, kuriems taikoma baudžiamoji teisė, konfidenciali informacija, kurią pirmoje pastraipoje nurodyti asmenys gauna atlikdami savo pareigas pagal šią direktyvą, gali būti atskleidžiama tik santraukos ar apibendrinta forma tokiu būdu, kad nebūtų įmanoma atpažinti konkrečių kredito ir finansų įstaigų.

2. 1 dalies nuostatos netrukdo keistis informacija:

- a) kompetentingoms institucijoms, prižiūrinčioms kredito ir finansų įstaigas valstybėje narėje pagal šią direktyvą arba kitus teisėkūros aktus, susijusius su kredito ir finansų įstaigų priežiūra;
- b) kompetentingoms institucijoms, prižiūrinčioms kredito ir finansų įstaigas skirtingose valstybėse narėse pagal šią direktyvą arba kitus teisėkūros aktus, susijusius su kredito ir finansų įstaigų priežiūra, įskaitant Europos Centrinį Banką (ECB), kuris veikia vadovaudamasis Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1024/2013 ⁽¹⁾. Tiems informacijos mainams taikomos 1 dalyje nurodytos profesinės paslapties sąlygos.

Ne vėliau kaip 2019 m. sausio 10 d. kompetentingos institucijos, pagal šią direktyvą prižiūrinčios kredito ir finansų įstaigas, ir ECB, veikdamas pagal Reglamento (ES) Nr. 1024/2013 27 straipsnio 2 dalį bei Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2013/36/ES ⁽²⁾ 56 straipsnio pirmos pastraipos g punktą, padedami Europos priežiūros institucijų, sudaro susitarimą dėl praktinių informacijos mainų aspektų.

⁽¹⁾ 2013 m. spalio 15 d. Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1024/2013, kuriuo Europos Centriniam Bankui pavedami specialūs uždaviniai, susiję su rizikos ribojimu pagrįstos kredito įstaigų priežiūros politika (OL L 287, 2013 10 29, p. 63).

⁽²⁾ 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/36/ES dėl galimybės verstis kredito įstaigų veikla ir dėl riziką ribojančios kredito įstaigų ir investicinių įmonių priežiūros, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2002/87/EB ir panaikinamos direktyvos 2006/48/EB bei 2006/49/EB (OL L 176, 2013 6 27, p. 338).

▼ M1

3. Kredito ir finansų įstaigas prižiūrinčios kompetentingos institucijos, gaunančios konfidencialią informaciją pagal 1 dalį, šia informacija naudojami tik:

- a) tiek, kiek tai būtina atliekant savo pareigas pagal šią direktyvą arba kitus teisėkūros aktus kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu srityje, riziką ribojančio kredito ir finansų įstaigų reguliavimo ir priežiūros srityse, įskaitant sankcijų skyrimą;
- b) pateikdamos apeliacinį skundą dėl kredito ir finansų įstaigas prižiūrinčios kompetentingos institucijos sprendimo, įskaitant teismo procesą;
- c) kai inicijuojami teismo procesai pagal specialias nuostatas, numatytas šios direktyvos taikymo sritį arba prudencinio reguliavimo bei kredito ir finansų įstaigų priežiūros sritis apimančiuose Sąjungos teisės aktuose.

4. Valstybės narės užtikrina, kad už kredito ir finansų įstaigų priežiūrą atsakingos kompetentingos institucijos šios direktyvos tikslais kuo glaudžiau bendradarbiautų tarpusavyje nepaisant jų pobūdžio ar statuso. Toks bendradarbiavimas taip pat apima gebėjimą neviršijant prašymą gavusios kompetentingos institucijos įgaliojimų atlikti tyrimus prašymą pateikusios kompetentingos institucijos vardu ir vėliau keistis vykdant tą tyrimą gauta informacija.

5. Valstybės narės gali leisti savo nacionalinėms kredito ir finansų įstaigas prižiūrinčioms kompetentingoms institucijoms sudaryti bendradarbiavimo susitarimus, kuriais būtų numatytas bendradarbiavimas ir keitimasis konfidencialia informacija su trečiųjų valstybių kompetentingomis institucijomis, kurios yra tų kompetentingų institucijų partnerės. Tokie bendradarbiavimo susitarimai sudaromi remiantis abipusiškumo principu ir tik tuomet, jeigu atskleidžiamai informacijai taikoma profesinės paslapties reikalavimų, kurie turi būti bent lygiaverčiai nurodytiems 1 dalyje, garantija. Konfidenciali informacija, kuria keičiamasi pagal tuos bendradarbiavimo susitarimus, turi būti naudojama tų institucijų priežiūros užduotims atlikti.

Jeigu informacijos, kuria keičiamasi, šaltinis yra kita valstybė narė, informacija gali būti atskleista tik gavus aiškų kompetentingos institucijos, kuri pateikė tą informaciją, sutikimą ir, atitinkamais atvejais, gali būti atskleista tik tais tikslais, kuriais ta institucija davė savo sutikimą.

57b straipsnis

1. Neatsižvelgiant į 57a straipsnio 1 ir 3 dalis ir nedarant poveikio 34 straipsnio 2 daliai, valstybės narės gali leisti keistis informacija tos pačios valstybės narės arba kitų valstybių narių kompetentingoms institucijoms, kompetentingoms institucijoms ir institucijoms, kurioms patikėta finansų sektoriaus subjektų ir fizinių arba juridinių asmenų, kai jie vykdo savo profesinę veiklą pagal 2 straipsnio 1 dalies 3 punktą, priežiūrą, taip pat institucijoms, pagal teisės aktus atsakingoms už finansų rinkų priežiūrą, kai jos vykdo savo funkcijas atitinkamose priežiūros srityse.

▼ M1

Gautai informacijai visais atvejais taikomi profesinės paslapties reikalavimai, kurie turi būti bent lygiaverčiai nurodytiems 57a straipsnio 1 dalyje.

2. Neatsižvelgiant į 57a straipsnio 1 ir 3 dalis, valstybės narės, vadaudamosi nacionalinės teisės nuostatomis, gali leisti atskleisti tam tikrą informaciją kitoms nacionalinėms institucijoms, pagal teisės aktus atsakingoms už finansų rinkų priežiūrą arba konkrečiai atsakingoms už kovos su pinigų plovimu ar pinigų plovimo atvejų tyrimo, pirminių nusikaltimų arba teroristų finansavimo sritis.

Tačiau konfidenciali informacija, kuria keičiamasi pagal šią dalį, turi būti naudojama tik atitinkamų institucijų teisinėms užduotims atlikti. Prieigą prie tokios informacijos turintiems asmenims taikomi profesinės paslapties reikalavimai, kurie turi būti bent lygiaverčiai nurodytiems 57a straipsnio 1 dalyje.

3. Valstybės narės gali leisti atskleisti tam tikrą su kredito įstaigų priežiūra atitiktą šiai direktyvai užtikrinimo tikslais susijusią informaciją parlamentų tyrimų komitetams, audito rūmams ir kitiems už tyrimus atsakingiems subjektams atitinkamoje valstybėje narėje šiomis sąlygomis:

- a) subjektai turi tikslus nacionalinėje teisėje apibrėžtus įgaliojimus tirti arba tikrinti valdžios institucijų, atsakingų už tų kredito įstaigų priežiūrą arba įstatymus dėl tokios priežiūros, veiksmus;
- b) informacija yra tikrai būtina a punkte nurodytiems įgaliojimams vykdyti;
- c) prieigą prie informacijos turintiems asmenims pagal nacionalinę teisę taikomi profesinės paslapties reikalavimai, kurie yra bent lygiaverčiai nurodytiems 57a straipsnio 1 dalyje;
- d) informacija, kurios šaltinis yra kitoje valstybėje narėje, atskleidžiama tik gavus aiškų kompetentingų institucijų, kurios pateikė tą informaciją, sutikimą ir tik tais tikslais, kuriais tos institucijos davė sutikimą.

▼ B*4 SKIRSNIS**Sankcijos**58 straipsnis*

1. Valstybės narės užtikrina, kad įpareigotuosius subjektus būtų galima traukti atsakomybėn už nacionalinių nuostatų, kuriomis į nacionalinę teisę perkeliama ši direktyva, pažeidimus pagal šį straipsnį ir 59–61 straipsnius. Taikomos sankcijos arba priemonės turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasomos.

2. Nedarant poveikio valstybių narių teisei numatyti baudžiamąsias sankcijas ir jas taikyti, valstybės narės nustato taisykles dėl administracinių sankcijų bei priemonių ir užtikrina, kad jų kompetentingos institucijos galėtų taikyti tokias sankcijas bei priemones už nacionalinių nuostatų, kuriomis į nacionalinę teisę perkeliama ši direktyva, pažeidimą, taip pat užtikrina, kad jos būtų taikomos.

▼B

Valstybės narės gali nuspręsti nenustatyti taisyklių dėl administracinių sankcijų ar priemonių už pažeidimus, kuriems taikomos baudžiamosios sankcijos pagal jų nacionalinę teisę. Tokiu atveju valstybės narės pateikia Komisijai atitinkamas jų baudžiamosios teisės nuostatas.

▼M1

Valstybės narės taip pat užtikrina, kad kompetentingoms institucijoms nustatčius pažeidimų, už kuriuos taikomos baudžiamosios sankcijos, jos apie tai laiku praneštų teisėsaugos institucijoms.

▼B

3. Valstybės narės užtikrina, kad tais atvejais, kai juridiniams asmenims pažeidus nacionalines nuostatas, kuriomis į nacionalinę teisę perkeliama ši direktyva, jiems yra taikomi įpareigojimai, valdymo organo nariams ir kitiems fiziniams asmenims, kurie pagal nacionalinę teisę yra atsakingi už pažeidimą, galėtų būti taikomos sankcijos ir priemonės.

4. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos turėtų visus priežiūros ir tyrimo įgaliojimus, būtinus jų funkcijoms vykdyti.

5. Kompetentingos institucijos naudojami savo įgaliojimais pagal šią direktyvą ir nacionalinę teisę taikyti administracines sankcijas ir priemones bet kuriuo iš toliau nurodytų būdų:

- a) tiesiogiai;
- b) bendradarbiaudamos su kitomis institucijomis;
- c) savo atsakomybe perduodamos funkcijas kitoms tokioms institucijoms;
- d) kreipdamosi į kompetentingas teismines institucijas.

Naudodamosi savo įgaliojimais taikyti administracines sankcijas ir priemones, kompetentingos institucijos glaudžiai bendradarbiauja siekdamos užtikrinti, kad tomis administracinėmis sankcijomis ar priemonėmis būtų pasiekti norimi rezultatai, ir koordinuoja savo veiksmus spręsdamos tarpvalstybinius klausimus.

59 straipsnis

1. Valstybės narės užtikrina, kad šis straipsnis būtų taikomas bent tais atvejais, kai įpareigotieji subjektai šiurkščiai, pakartotinai, sistemingai arba keliais iš šių būdų pažeidžia reikalavimus, išdėstytus:

- a) 10–24 straipsniuose (deramas klientų tikrinimas);
- b) 33, 34 ir 35 straipsniuose (pranešimas apie įtartinus sandorius);
- c) 40 straipsnyje (rašų saugojimas) ir
- d) 45 ir 46 straipsniuose (vidaus kontrolė).

2. Valstybės narės užtikrina, kad 1 dalyje nurodytais atvejais būtų galima taikyti bent šias administracines sankcijas ir priemones:

- a) viešą pranešimą, kuriame nurodomas fizinis arba juridinis asmuo ir pažeidimo pobūdis;
- b) įsakymą fiziniam arba juridiniam asmeniui nutraukti pažeidimą ir vengti pakartotinio pažeidimo;

▼B

- c) tais atvejais, kai įpareigotajam subjektui būtina turėti leidimą – leidimo panaikinimą arba jo galiojimo sustabdymą;
- d) laikiną draudimą bet kuriam vadovaujamas pareigas įpareigotajame subjekte einančiam asmeniui ar bet kuriam kitam fiziniam asmeniui, laikomam atsakingu už pažeidimą, atlikti valdymo funkcijas įpareigotuose subjektuose;
- e) maksimalias administracines pinigines baudas, kurių suma būtų bent du kartus didesnė už dėl pažeidimo gautą naudą, jeigu tokią naudą galima nustatyti, arba siektų bent 1 000 000 EUR.

3. Valstybės narės užtikrina, kad, nukrypstant nuo 2 dalies e punkto, tais atvejais, kai atitinkamas įpareigotasis subjektas yra kredito įstaiga arba finansų įstaiga, taip pat būtų galima taikyti šias sankcijas:

- a) juridinio asmens atžvilgiu – maksimalias administracines pinigines sankcijas, kurių dydis būtų bent 5 000 000 EUR arba 10 % bendros metinės apyvartos pagal naujausias turimas valdymo organo patvirtintas ataskaitas; tuo atveju, kai įpareigotasis subjektas yra patronuojančioji įmonė arba patronuojančiosios įmonės patronuojamoji įmonė, kuri turi rengti konsoliduotąsias finansines ataskaitas pagal Direktyvos 2013/34/ES 22 straipsnį, atitinkama bendra metinė apyvarta – tai bendra metinė apyvarta arba atitinkamos rūšies pajamos pagal susijusias apskaitos direktyvas, remiantis naujausiomis turimomis konsoliduotosiomis ataskaitomis, patvirtintomis pagrindinės patronuojančiosios įmonės valdymo organo;
- b) fizinio asmens atžvilgiu – maksimalias administracines pinigines sankcijas, kurių dydis būtų bent 5 000 000 EUR, o tose valstybėse narėse, kurių valiuta nėra euro, – atitinkama suma nacionaline valiuta pagal valiutos keitimo kursą 2015 m. birželio 25 d.

4. Valstybės narės gali kompetentingoms institucijoms suteikti įgaliojimus, be 2 dalies a–d punktuose nurodytų sankcijų, taikyti papildomų rūšių administracines sankcijas arba administracines pinigines baudas, kurių dydis viršija 2 dalies e punkte ir 3 dalyje nurodytas sumas.

60 straipsnis

1. Valstybės narės užtikrina, kad sprendimas taikyti administracinę sankciją ar priemonę už nacionalinių taisyklių, kuriomis ši direktyva perkeliama į nacionalinę teisę, pažeidimą, kuris nėra skundžiamas, kompetentingų institucijų būtų paskelbtas jų oficialioje interneto svetainėje iš karto po to, kai asmuo, kuriam taikoma sankcija, yra informuojamas apie tą sprendimą. Paskelbta informacija apima bent informaciją apie pažeidimo rūšį bei pobūdį ir atsakingų asmenų tapatybę. Valstybės narės nėra įpareigosios taikyti šios pastraipos nuostatų sprendimams, kuriais skiriamos tiriamojo pobūdžio priemonės.

Jeigu, kiekvienu atveju atskirai įvertinusi atsakingų asmenų, kaip nurodyta pirmoje pastraipoje, tapatybės arba tokių asmenų asmens duomenų paskelbimo proporcingumą, kompetentinga institucija mano, kad tokių duomenų paskelbimas būtų neproporcinga priemonė, arba jeigu paskelbus tokius duomenis kiltų grėsmė finansų rinkų stabilumui ar tebevykstančiam tyrimui, kompetentingos institucijos:

▼ B

- a) atideda sprendimo skirti administracinę sankciją ar priemonę paskelbimą tol, kol nelieka priežasčių jo neskelbti;
- b) nacionalinę teisę atitinkančiu būdu paskelbia sprendimą skirti administracinę sankciją ar priemonę anoniminiu pagrindu, jei tokiu anoniminiu sprendimo paskelbimu užtikrinama veiksminga atitinkamų asmens duomenų apsauga. Tuo atveju, kai nusprendžiama anoniminiu pagrindu paskelbti sprendimą dėl administracinės sankcijos ar priemonės, atitinkamų duomenų paskelbimas gali būti atidėtas pagrįstam laikotarpiui, jei numatoma, jog per tą laikotarpį neliks priežasčių, dėl kurių sprendimą reikėtų skelbti anoniminiu pagrindu;
- c) apskritai neskelbia sprendimo skirti administracinę sankciją ar priemonę, jeigu manoma, jog taikant a ir b punktuose nurodytas galimybes būtų nepakankamai užtikrinta, kad:
 - i) finansų rinkų stabilumui nekiltų pavojus arba
 - ii) sprendimo paskelbimas būtų proporcingas priemonių, kurios laikomos nereikšmingomis, atžvilgiu.

2. Jeigu valstybės narės leidžia paskelbti sprendimus, kurie yra apskūsti, kompetentingos institucijos savo oficialioje interneto svetainėje taip pat nedelsdamos paskelbia tokią informaciją ir tolesnę informaciją apie tokio skundo rezultatus. Be to, paskelbiamas ir sprendimas, kuriuo panaikinamas ankstesnis sprendimas skirti administracinę sankciją ar priemonę.

3. Kompetentingos institucijos užtikrina, kad bet kokia pagal šį straipsnį paskelbta informacija jų oficialioje interneto svetainėje liktų penkerius metus po jos paskelbimo. Tačiau į paskelbtą informaciją įtraukti asmens duomenys kompetentingos institucijos oficialioje interneto svetainėje paliekami tik tokį laikotarpį, kuris būtinas vadovaujantis taikomomis asmens duomenų apsaugos taisyklėmis.

4. Valstybės narės užtikrina, kad nustatydamos administracinių sankcijų ar priemonių rūšį ir dydį kompetentingos institucijos atsižvelgtų į visas svarbias aplinkybes, atitinkamais atvejais įskaitant:

- a) pažeidimo sunkumą ir trukmę;
- b) atsakingu laikomo fizinio ar juridinio asmens atsakomybės laipsnį;
- c) atsakingu laikomo fizinio ar juridinio asmens finansinį pajėgumą, kuris nustatomas, pavyzdžiui, pagal bendrą atsakingu laikomo juridinio asmens apyvartą arba atsakingu laikomo fizinio asmens metines pajamas;
- d) atsakingu laikomo fizinio ar juridinio asmens iš pažeidimo gautą naudą, jei ją galima nustatyti;
- e) trečiųjų šalių dėl pažeidimo patirtus nuostolius, jei juos galima nustatyti;
- f) atsakingu laikomo fizinio ar juridinio asmens bendradarbiavimo su kompetentinga institucija lygį;
- g) atsakingu laikomo fizinio ar juridinio asmens anksčiau padarytus pažeidimus.

▼B

5. Valstybės narės užtikrina, kad juridinius asmenis būtų galima traukti atsakomybėn už 59 straipsnio 1 dalyje nurodytus pažeidimus, kuriuos juridinio asmens naudai padarė bet koks asmuo, veikdamas tiek individualiai, tiek kaip to juridinio asmens organo dalis ir tame juridiniame asmenyje einantis vadovaujamas pareigas, remdamasis:

- a) įgaliojimu atstovauti juridiniam asmeniui;
- b) įgaliojimais juridinio asmens vardu priimti sprendimus arba
- c) įgaliojimais vykdyti kontrolę juridinio asmens struktūroje.

6. Valstybės narės taip pat užtikrina, kad juridinius asmenis būtų galima traukti atsakomybėn, jeigu bet kuri iš 59 straipsnio 1 dalyje nurodytų pažeidimų atitinkamo juridinio asmens naudai padarė jam pavaldus asmuo dėl šio straipsnio 5 dalyje nurodyto asmens nepakankamos priežiūros ar kontrolės.

*61 straipsnis***▼M1**

1. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos ir (atitinkamais atvejais) savireguliacijos institucijos nustatytų veiksmingus ir patikimus mechanizmus, kuriais būtų skatinama kompetentingoms ir (atitinkamais atvejais) savireguliacijos institucijoms pranešti apie nacionalinių nuostatų, kuriomis ši direktyva perkeliama į nacionalinę teisę, galimus ar faktinius pažeidimus.

Tuo tikslu jos suteikia vieną ar daugiau saugaus ryšio kanalų asmenims, pranešantiems apie pirmoje pastraipoje nurodytus atvejus. Tokiais kanalais užtikrinama, kad informaciją teikiančių asmenų tapatybė būtų žinoma tik kompetentingoms institucijoms arba, atitinkamais atvejais, savireguliacijos institucijoms.

▼B

2. 1 dalyje nurodyti mechanizmai apima bent:

- a) konkrečias pranešimų apie pažeidimus gavimo ir tolesnių veiksmų procedūras;
- b) tinkamą įpareigotųjų subjektų darbuotojų arba panašioje padėtyje esančių asmenų, kurie praneša apie įpareigotajame subjekte padarytus pažeidimus, apsaugą;
- c) tinkamą kaltinamo asmens apsaugą;
- d) asmens duomenų, susijusių su asmeniu, kuris praneša apie pažeidimus, ir su fiziniu asmeniu, kuris gali būti atsakingas už pažeidimą, apsaugą laikantis Direktyvoje 95/46/EB nustatytų principų;
- e) aiškias taisykles, kuriomis užtikrinama, kad visais atvejais būtų garantuotas asmens, kuris praneša apie įpareigotajame subjekte padarytus pažeidimus, konfidencialumas, išskyrus atvejus, kai atskleisti informaciją reikalaujama pagal nacionalinę teisę atliekant tolesnius tyrimus arba vėliau vykdamas teisminį procesą.

▼B

3. Valstybės narės reikalauja, kad įpareigotieji subjektai įdiegtų tinkamas procedūras, pagal kurias jų darbuotojai arba panašioje padėtyje esantys asmenys įstaigos viduje specialiu nešališkumą ir anonimiškumą užtikrinančiu kanalu, kuris yra proporcingas atitinkamo įpareigotojo subjekto pobūdžiui ir dydžiui, galėtų pranešti apie pažeidimus.

▼M1

Valstybės narės užtikrina, kad asmenys, įskaitant įpareigotojo subjekto darbuotojus ir atstovus, kurie pačioje įstaigoje arba FŽP pateikia informaciją apie įtariamą pinigų plovimą ar teroristų finansavimą, būtų teisiškai apsaugoti nuo grasinimų, atsakomųjų ar priešiškų veiksmų, visų pirma nuo priešiškų ar diskriminacinių su darbo santykiais susijusių veiksmų.

Valstybės narės užtikrina, kad asmenys, kurie susiduria su grasinimais, priešiškais veiksmais arba priešiškais ar diskriminaciniais su darbo santykiais susijusiais veiksmais dėl to, kad įstaigos viduje arba FŽP pateikė informaciją apie įtariamą pinigų plovimą ar teroristų finansavimą, turėtų teisę saugiai pateikti skundą atitinkamoms kompetentingoms institucijoms. Nedarant poveikio FŽP surinktos informacijos konfidencialumui, valstybės narės taip pat užtikrina, kad tokie asmenys turėtų teisę į veiksmingą teisinę gynybą siekdami apsaugoti savo teises pagal šią dalį.

▼B*62 straipsnis*

1. Valstybės narės užtikrina, kad jų kompetentingos institucijos praneštų EPI apie visas administracines sankcijas ir priemones, kurios pagal 58 ir 59 straipsnius skirtos kredito įstaigoms ir finansų įstaigoms, įskaitant informaciją apie visus su jomis susijusius skundus ir jų rezultatus.

2. Valstybės narės užtikrina, kad jų kompetentingos institucijos, laikydamosi nacionalinės teisės, patikrintų, ar nuosprendžių registre esama duomenų apie atitinkamą atitinkamo asmens apkaltinamąjį nuosprendį. Tais tikslais informacija keičiamasi pagal nacionalinėje teisėje įgyvendintą Sprendimą 2009/316/TVR ir Pamatinį sprendimą 2009/315/TVR.

3. EPI administruoja interneto svetainę, kurioje pateikiamos nuorodos į kiekvienos kompetentingos institucijos paskelbtą informaciją apie administracines sankcijas ir priemones, kurios pagal 60 straipsnį skirtos kredito įstaigoms ir finansų įstaigoms, ir nurodomas laikotarpis, į kurį patenkančias sankcijas ir priemones skelbia kiekviena valstybė narė.

VII SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

63 straipsnis

Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 648/2012 ⁽¹⁾ 25 straipsnio 2 dalies d punktas pakeičiamas taip:

⁽¹⁾ 2012 m. liepos 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 648/2012 dėl ne biržos išvestinių finansinių priemonių, pagrindinių sandorio šalių ir sandorių duomenų saugyklų (OL L 201, 2012 7 27, p. 1).

▼ B

„d) pagrindinė sandorio šalis įsteigta arba gavo leidimą trečiojoje valstybėje, kurios nacionalinio kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu režimo Komisija pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą (ES) 2015/849 (*) nelaiko turinčiu strateginių trūkumų, kurie keltų didelę grėsmę Sąjungos finansų sistemai.

(*) 2015 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/849 dėl finansų sistemos naudojimo pinigų plovimui ar teroristų finansavimui prevencijos, kuria iš dalies keičiamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 648/2012 ir panaikinama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/60/EB bei Komisijos direktyva 2006/70/EB (OL L 141, 2015 6 5, p. 73).“

64 straipsnis

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytais sąlygomis.

2. 9 straipsnyje nurodyti įgaliojimai Komisijai suteikiami neribotam laikotarpiui nuo 2015 m. birželio 25 d.

3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 9 straipsnyje nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.

4. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.

5. Pagal 9 straipsnį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per vieną mėnesį nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva tas laikotarpis pratęsiamas vienu mėnesiu.

▼ M1*64a straipsnis*

1. Komisijai padeda Pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos komitetas (toliau – Komitetas), kaip nurodyta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2015/847 ⁽¹⁾ 23 straipsnyje. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 182/2011 ⁽²⁾.

⁽¹⁾ 2015 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2015/847 dėl informacijos, teikiamos pervedant lėšas, ir kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 1781/2006 (OL L 141, 2015 6 5, p. 1).

⁽²⁾ 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

▼ M1

2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

65 straipsnis

1. Ne vėliau kaip 2022 m. sausio 11 d. ir vėliau kas trejus metus Komisija parengia ir Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia šios direktyvos įgyvendinimo ataskaitą.

Toje ataskaitoje visų pirma nurodoma:

- a) Sąjungos ir valstybių narių lygmenimis priimtoms specialios priemonės ir nustatyti mechanizmai, skirti kylančių problemų ir vykstančių pokyčių, keliančių grėsmę Sąjungos finansų sistemai, prevencijai ir šalinimui;
- b) tolesni veiksmai, kurių buvo imtasi Sąjungos ir valstybių narių lygmenimis ir kurie susiję su problemomis, apie kurias buvo pranešta, įskaitant skundus dėl nacionalinės teisės aktų, kurie apsunkena kompetentingų ir savireguliuojamųjų institucijų galimybes naudotis priežiūros ir tyrimo įgaliojimais;
- c) ar valstybių narių kompetentingoms institucijoms ir FŽP prieinama reikiama informacija, kad būtų galima apsaugoti finansų sistemą nuo jos panaudojimo pinigų plovimui ir teroristų finansavimui;
- d) kaip vykdomas tarptautinis kompetentingų institucijų ir FŽP bendradarbiavimas ir informacijos mainai;
- e) kokių būtinų veiksmų imasi Komisija, siekdama patikrinti, ar valstybės narės imasi priemonių pagal šią direktyvą, ir siekdama įvertinti kylančias problemas ir vykstančius pokyčius valstybėse narėse;
- f) pateikiama analizė, ar Sąjungos ir valstybių narių lygmenimis taikant konkrečias priemones ir mechanizmus galima surinkti informaciją apie ne Sąjungos teritorijoje įsteigtų bendrovių ir kitų juridinių asmenų tikruosius savininkus ir gauti prieigą prie jos, taip pat ar 20 straipsnio b punkte nurodytos priemonės yra proporcingos;
- g) įvertinimas, kaip laikomasi Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje pripažintų pagrindinių teisių ir principų.

Prireikus su pirmąja ataskaita, kuri turi būti paskelbta ne vėliau kaip 2022 m. sausio 11 d., pateikiami teisėkūros pasiūlymai, įskaitant, jei tinkama, dėl virtualiųjų valiutų, įgaliojimų įsteigti ir tvarkyti centrinę duomenų bazę, kurioje registruojama naudotojų tapatybė ir depozicinių piniginių adresai, prieinami FŽP, taip pat savanoriško atskleidimo formų, skirtų virtualiųjų valiutų naudotojams, ir būdų pagerinti valstybių narių turto susigrąžinimo tarnybų bendradarbiavimą ir 20 straipsnio b punkte nurodytą rizika paremtų priemonių taikymą.

▼ M1

2. Komisija ne vėliau kaip 2019 m. birželio 1 d. įvertina FŽP bendradarbiavimo su trečiosiomis valstybėmis sistemą, taip pat FŽP tarpusavio bendradarbiavimo Sąjungos viduje kliūtis ir galimybes, įskaitant galimybę sukurti koordinavimo ir paramos mechanizmą.

3. Komisija prirėkus Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia ataskaitą, kurioje įvertina juridinių subjektų tikrųjų savininkų nustatymo procentinės dalies sumažinimo poreikį ir proporcingumą, atsižvelgiant į tarptautinių organizacijų ir standartus nustatančių institucijų, kompetingų pinigų plovimo prevencijos ir kovos su teroristų finansavimu srityje, dėl naujo vertinimo pateiktas rekomendacijas šiuo klausimu, ir prirėkus pateikia pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto.

▼ B*66 straipsnis*

Direktyvos 2005/60/EB ir 2006/70/EB panaikinamos nuo 2017 m. birželio 26 d.

Nuorodos į panaikintas direktyvas laikomos nuorodomis į šią direktyvą ir skaitomos pagal IV priede pateiktą atitikties lentelę.

*67 straipsnis***▼ M1**

1. Valstybės narės užtikrina, kad įsigaliojusių įstatymai ir kiti teisės aktai, būtini, kad šios direktyvos būtų laikomasi, ne vėliau kaip nuo 2017 m. birželio 26 d.

Valstybės narės 12 straipsnio 3 dalį taiko nuo 2020 m. liepos 10 d.

Valstybės narės sukuria 30 straipsnyje nurodytus registrus ne vėliau kaip 2020 m. sausio 10 d., 31 straipsnyje nurodytus registrus – ne vėliau kaip 2020 m. kovo 10 d., o 32a straipsnyje nurodytus centralizuotus automatizuotus mechanizmus – ne vėliau kaip 2020 m. rugsėjo 10 d.

Bendradarbiaudama su valstybėmis narėmis Komisija užtikrina 30 ir 31 straipsniuose nurodytų registrų sąveiką ne vėliau kaip 2021 m. kovo 10 d.

Valstybės narės nedelsdamos pateikia Komisijai šioje dalyje nurodytų priemonių tekstus.

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Tokios nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

▼ B

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

▼B

68 straipsnis

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

69 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

▼B*I PRIEDAS*

Toliau pagal 13 straipsnio 3 dalį pateikiamas nebaigtinis rizikos kintamųjų, kuriuos įpareigotieji subjektai turi apsvarstyti nustatydami, koku mastu taikyti deramo klientų tikrinimo priemonės, sąrašas:

- i) sąskaitos ar santykių tikslas;
- ii) kliento įnešamo turto arba vykdomų sandorių dydis;
- iii) verslo santykių periodiškumas arba trukmė.

▼ B*II PRIEDAS*

Toliau pateikiamas nebaigtinis 16 straipsnyje nurodytos galimai mažesnės rizikos veiksmų ir įrodymų rūšių sąrašas.

1. Su klientu susijusios rizikos veiksniai:
 - a) į biržos sąrašus įtrauktos akcinės bendrovės, kurioms (pagal biržos taisykles, teisės aktus arba vykdytinas priemones) taikomi informacijos atskleidimo reikalavimai, kuriais reikalaujama užtikrinti pakankamą skaidrumą dėl tikrųjų savininkų;
 - b) viešojo administravimo įstaigos arba įmonės;
 - c) klientai, kurie reziduoja mažesnės rizikos geografinėse teritorijose, kaip nustatyta 3 punkte.
2. Su produktu, paslauga, sandoriu ar paslaugų teikimo kanalu susijusios rizikos veiksniai:
 - a) gyvybės draudimo sutartys, kurių įmokos nedidelės;
 - b) pensijų sistemų draudimo sutartys, jeigu jose nėra išankstinio nutraukimo galimybės ir jeigu draudimo sutartys negali būti naudojamos kaip įkaitai;
 - c) pensijos, senatvės pensijos ar panaši sistema, kuria numatomos pensijos darbuotojams, kai įmokos yra išskaičiuojamos iš atlyginimų, o sistemų taisyklės neleidžia kitam asmeniui perduoti nario dalies pagal sistemą;
 - d) finansiniai produktai arba paslaugos, kai tam tikrų rūšių klientams teikiamos tinkamai apibrėžtos ir ribotos paslaugos, kad būtų didinamos galimybės jas gauti finansinės įtraukties tikslais;
 - e) produktai, kai pinigų plovimo ir teroristų finansavimo rizika valdoma kitaip, pvz., ribojant prieinamą pinigų sumą arba užtikrinant su nuosavybės teise susijusį skaidrumą (pvz., tam tikrų rūšių elektroniniai pinigai).

▼ M1

3. Geografinės rizikos veiksniai – registravimas, steigimas, gyvenamoji vieta:

▼ B

- a) valstybės narės;
- b) trečiosios valstybės, turinčios veiksmingą kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu sistemas;
- c) trečiosios valstybės, kurių atveju, remiantis patikimais šaltiniais, nustatyta, kad korupcija ar kita nusikalstama veikla yra nedidelė;
- d) trečiosios valstybės, kuriose, remiantis patikimais šaltiniais, tokiais kaip abipusis vertinimas, išsamaus vertinimo ataskaitos arba paskelbtos tolesnių veiksmų ataskaitos, taikomi kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu reikalavimai, atitinkantys peržiūrėtas FATF rekomendacijas, ir kurios veiksmingai tuos reikalavimus įgyvendina.

▼ B*III PRIEDAS*

Toliau pateikiamas nebaigtinis 18 straipsnio 3 dalyje nurodytos galimai didesnės rizikos veiksnių ir įrodymų rūšių sąrašas.

1. Su klientu susijusios rizikos veiksniai:
 - a) verslo santykiai vykdomi neįprastomis aplinkybėmis;
 - b) klientai, kurie reziduoja didesnės rizikos geografinėse teritorijose, kaip nustatyta 3 punkte;
 - c) juridiniai asmenys arba juridiniai vienetai, kurie yra asmeninės turto valdymo įmonės;
 - d) bendrovės, turinčios nominalių akcininkų arba pareikštinės formos akcijų;
 - e) įmonės, kurių veikloje labai svarbūs grynieji pinigai;
 - f) bendrovės nuosavybės struktūra atrodo neįprasta arba pernelyg sudėtinga atsižvelgiant į bendrovės veiklos pobūdį;

▼ M1

- g) klientas yra trečiosios šalies pilietis, kuris kreipiasi dėl teisės gyventi valstybėje narėje arba dėl jos pilietybės mainais už kapitalo pervedimus, turto ar Vyriausybės obligacijų įsigijimą arba investicijas į bendrovės toje valstybėje narėje.

▼ B

2. Su produktu, paslauga, sandoriu ar paslaugų teikimo kanalu susijusios rizikos veiksniai:
 - a) privati bankininkystė;
 - b) produktai ar sandoriai, kuriais gali būti sudarytos palankios sąlygos anoniškus miškumui;

▼ M1

- c) netiesioginiai verslo santykiai arba sandoriai be tam tikrų apsaugos priemonių, pavyzdžiui, elektroninės atpažinties priemonių, atitinkamų patikimumo užtikrinimo paslaugų, kaip apibrėžta Reglamente (ES) 910/2014, arba bet kurio kito saugaus nuotolinės arba elektroninės atpažinties proceso, kurį reglamentuoja, pripažįsta, yra patvirtinusios arba priėmusios atitinkamos nacionalinės valdžios institucijos;

▼ B

- d) mokėjimai, gauti iš nežinomų arba nesusijusių trečiųjų šalių;
- e) nauji produktai ir nauja verslo praktika, įskaitant naują paslaugų teikimo mechanizmą, taip pat naujų arba vystomų technologijų naudojimas dirbant tiek su naujais, tiek su anksčiau egzistavusiais produktais;

▼ M1

- f) su nafta, ginklais, brangiaisiais metalais, tabako produktais, kultūriniais artefaktais ir kitais archeologiniu, istoriniu, kultūrinio ir religinio požūriu svarbiais arba retos mokslinės vertės daiktais, taip pat su dramblio kaulu ir saugomomis rūšimis susiję sandoriai.

▼ B

3. Geografinės rizikos veiksniai:
 - a) nedarant poveikio 9 straipsniui, valstybės, kurių atveju, remiantis patikimais šaltiniais, tokiais kaip abipusis vertinimas, išsamaus vertinimo ataskaitos arba paskelbtos tolesnių veiksmų ataskaitos, nustatyta, kad jose nėra veiksmingų kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu sistemų;
 - b) valstybės, kuriose, remiantis patikimais šaltiniais, nustatytas didelis korupcijos ar kitos nusikalstamos veiklos lygis;
 - c) valstybės, kurioms taikomos sankcijos, embargas ar panašios priemonės, paskelbtos, pvz., Sąjungos arba Jungtinių Tautų;
 - d) valstybės, kurios finansuoja arba remia teroristų veiklą arba kurių teritorijoje veikia į sąrašus įtrauktos teroristų organizacijos.

IV PRIEDAS

Atitikties lentelė

Ši direktyva	Direktyva 2005/60/EB	Direktyva 2006/70/EB
—		1 straipsnis
—		3 straipsnis
—		5 straipsnis
—		6 straipsnis
—		7 straipsnis
1 straipsnis	1 straipsnis	
2 straipsnis	2 straipsnis	
2 straipsnio 3–9 dalys		4 straipsnis
3 straipsnis	3 straipsnis	
3 straipsnio 9, 10 ir 11 dalys		2 straipsnio 1, 2 ir 3 dalys
4 straipsnis	4 straipsnis	
5 straipsnis	5 straipsnis	
6–8 straipsniai	—	
10 straipsnis	6 straipsnis	
11 straipsnis	7 straipsnis	
13 straipsnis	8 straipsnis	
14 straipsnis	9 straipsnis	
11 straipsnio d punktas	10 straipsnio 1 dalis	
—	10 straipsnio 2 dalis	
15, 16 ir 17 straipsniai	11 straipsnis	
—	12 straipsnis	
18–24 straipsniai	13 straipsnis	
22 straipsnis		2 straipsnio 4 dalis
25 straipsnis	14 straipsnis	
—	15 straipsnis	
26 straipsnis	16 straipsnis	
—	17 straipsnis	
27 straipsnis	18 straipsnis	
28 straipsnis	—	
29 straipsnis	19 straipsnis	
30 straipsnis	—	
31 straipsnis	—	
—	20 straipsnis	

▼B

Ši direktyva	Direktyva 2005/60/EB	Direktyva 2006/70/EB
32 straipsnis	21 straipsnis	
33 straipsnis	22 straipsnis	
34 straipsnis	23 straipsnis	
35 straipsnis	24 straipsnis	
36 straipsnis	25 straipsnis	
37 straipsnis	26 straipsnis	
38 straipsnis	27 straipsnis	
39 straipsnis	28 straipsnis	
—	29 straipsnis	
40 straipsnis	30 straipsnis	
45 straipsnis	31 straipsnis	
42 straipsnis	32 straipsnis	
44 straipsnis	33 straipsnis	
45 straipsnis	34 straipsnis	
46 straipsnis	35 straipsnis	
47 straipsnis	36 straipsnis	
48 straipsnis	37 straipsnis	
49 straipsnis	—	
50 straipsnis	37a straipsnis	
51 straipsnis	38 straipsnis	
52–57 straipsniai	—	
58–61 straipsniai	39 straipsnis	
—	40 straipsnis	
—	41 straipsnis	
—	41a straipsnis	
—	41b straipsnis	
65 straipsnis	42 straipsnis	
—	43 straipsnis	
66 straipsnis	44 straipsnis	
67 straipsnis	45 straipsnis	
68 straipsnis	46 straipsnis	
69 straipsnis	47 straipsnis	